

Biblioteca
Pagina 1
Mun. Ioana-Deva

PRIMUL OM ÎN COSMOS

J. A. Gagarin

Proletari din toate țările, uniți-vă!

FLACARA

Nr. 15 (307) — 15 aprilie 1961

Biblioteca
Pagina 1
Mun. Ioana-Deva

**12
APRILIE
1961**

PRIMUL OM ÎN COSMOS

PRIMA NAVĂ COSMICĂ SATELIT din lume „VOSTOK“, avînd un om la bord, a fost lansată în UNIUNEA SOVIETICĂ, la 12 aprilie 1961.

Pilotul cosmonaut al navei cosmice satelit „VOSTOK“ este aviatorul-maior IURI ALEXEEVICI GAGARIN, cetățean al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, membru al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Greutatea navei cosmice satelit cu pilotul cosmonaut: 4.725 kg, fără a lua în considerare greutatea ultimei trepte a rachetei purtătoare.

După efectuarea cu succes a cercetărilor prevăzute și îndeplinirea programului de zbor, la 12 aprilie 1961, ora 10,55 (ora Moscovei), nava sovietică „Vostok“ a aterizat cu bine într-o regiune stabilită din Uniunea Sovietică.

Aviatorul cosmonaut, maiorul Gagarin, a comunicat:

„Rog să se raporteze partidului și guvernului, precum și lui Nikita Sergheevici Hrușciov personal că aterizarea a decurs normal, că mă simt bine, că nu am traumatisme și contuzii“.

Infăptuirea zborului omului în spațiul cosmic deschide perspective grandioase în fața întregii omeniri.

Aurora victorie

OAMENII SOVIETICI AU DESCHIS O NOUĂ PAGINĂ ÎN ISTORIA OMENIRII

La ce ne-am gândit în dimineața zilei de 12 aprilie 1961?

Ne-am gândit cât de înalt și cât de puternic este omul: un salt, și nici o forță nu-i poate împiedica zborul; oare mâine nu va atinge stelele cu mâna? Ne-am gândit că nava sovietică se numește „Vostok“ (Răsăritul). Oare nu Răsăritul e acela de la care ne-am obișnuit să primim lumină, căldură, încredere?

Ne-am gândit la Lenin: dacă ar fi trăit, ar fi spus alături de noi: „Iată ce minuni poate face omul!“ Acompanied de muzica sferelor, n-a sunat vocea primului cosmonaut mai răscolitoare și mai majestuoasă decât „Appassionata“, care tulbura atât de mult pe visătorul de la Kremlin?

În dimineața senină de primăvară am fost alături de maiorul Gagarin, urmându-i cu răsuflarea tăiată zborul deasupra Americii Latine, deasupra Africii, deasupra continentului sovietic... Nimeni, niciodată, n-a zburat atât de departe, atât de repede, atât de sus. Numele omului sovietic, chipul lui sînt acum prezente în toate ziarele lumii, pe toate ecranele cinematografulor și televiziunii, în toate cele trei miliarde de inimi omenestii pe care le-a umplut de o superbă mîndrie.

E aprilie, dar noi ne gândim la Octombrie: asaltul Cosmosului nu e decît continuarea fireas-

că a asaltului Palatului de iarnă, primăvara de acum nu e decît urmarea logică a toamnei lui 1917.

Acum 41 de ani Aurora anunța Răsăritul de azi. La intrarea în comunism, comunistul Yuri Alexeevici Gagarin a făcut în numele întregii omeniri turul de onoare împrejurul Pămîntului. Primul om care, înfrîngînd legile gravitației pămîntestii, a străbătut spațiile stelare nepătrunse pînă acum de vreo ființă omenească este membru al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Icarul cu aripi pe care sînt săpate secera și ciocanul a zburat spre înălțimi încă neatînse și s-a întors printre noi purtînd în păr praful strălucitor al Cosmosului. Oțelul aripiilor sale a fost turnat în cuptoarele cincinalelor, a fost călît în focul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, a fost innobilat în anii septenalului cu uluitoarele rezultate obținute de oamenii de știință sovietici în toate domeniile. Celor care încă se mai îndoiesc li se poate reaminti: asemenea oțel este invincibil atât în Cosmos cît și pe Pămînt!

În aceste zile, cînd sub coaja copacilor urcă impetuoasă seva viitoarelor fructe, a fîșnit spre cer primul astronaut, anunțînd victoriile viitoare ale omenirii.

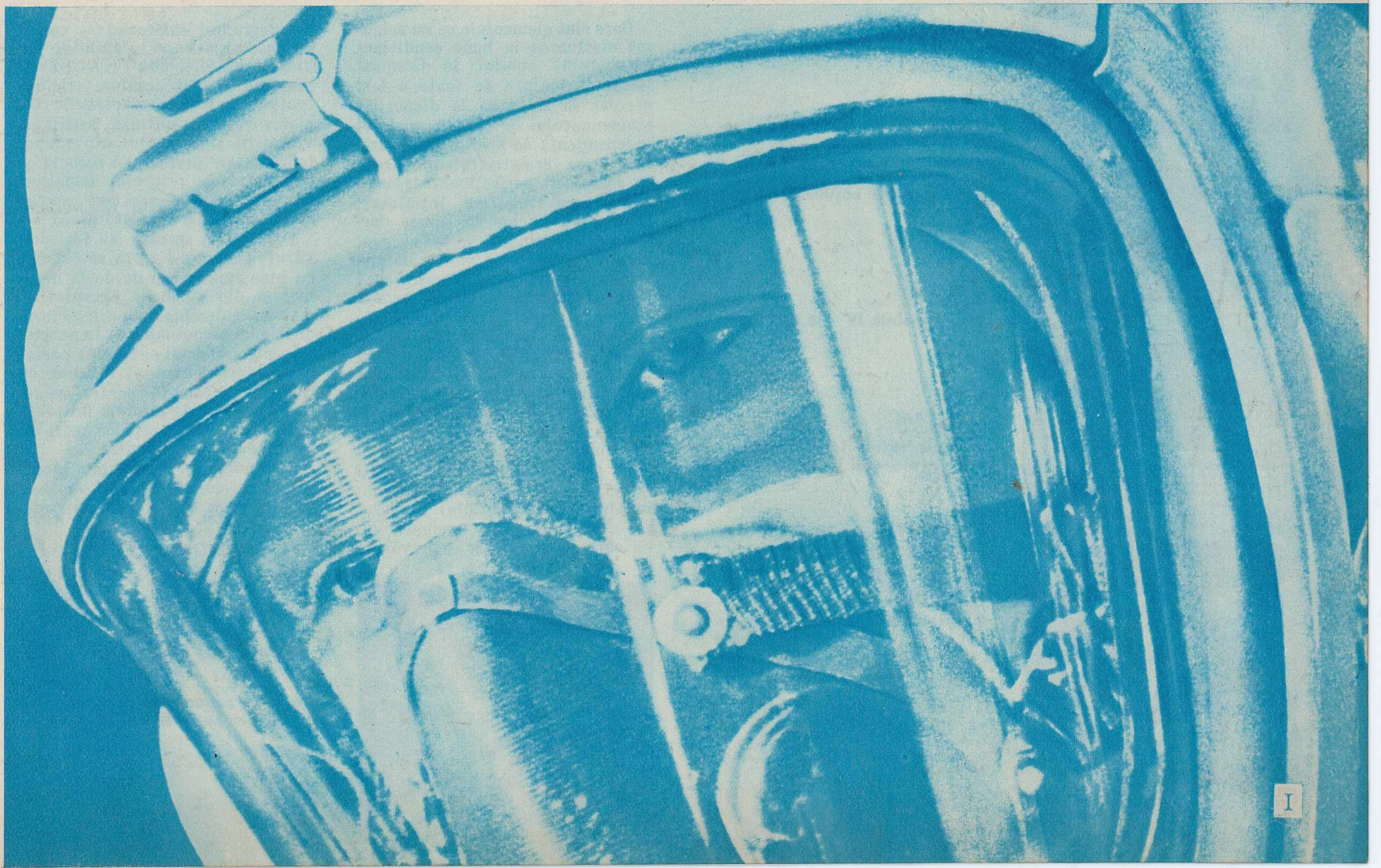
Exprimînd înaltul umanism și voința de pace a popoarelor sovietice, Comitetul Central

al P.C.U.S., Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. și guvernul sovietic, în chemarea fierbîntă adresată popoarelor și guvernelor tuturor țărilor în chiar ziua lansării și înapoterii cu succes a primului cosmonaut din lume, declară răsplat:

„Noi considerăm victoriile în cucerirea Cosmosului drept realizări nu numai ale poporului nostru, ci și ale întregii omeniri. Le punem cu bucurie în slujba tuturor popoarelor, în numele progresului, fericirii și binelui tuturor oamenilor de pe Pămînt. Nu punem realizările și descoperirile noastre în slujba războiului, ci în slujba păcii și securității popoarelor“.

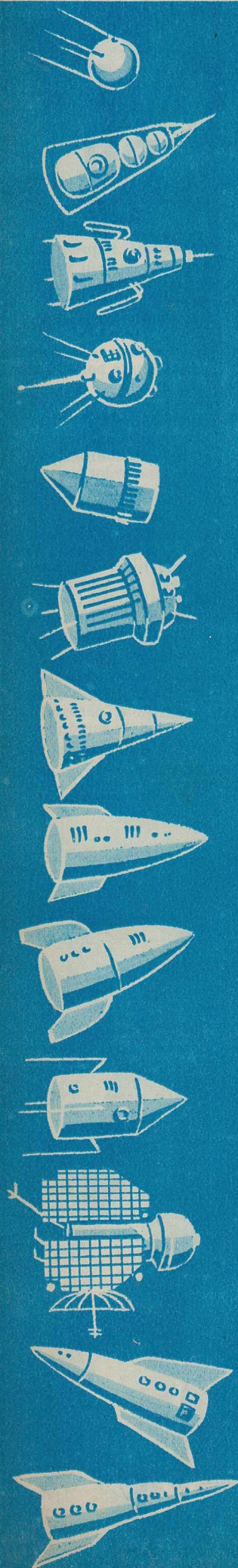
★

Cine ar fi cutezat să spere, cu numai patru ani în urmă, ca marele cros al evenimentelor științifice din domeniul cuceririi Cosmosului să se desfășoare atât de vertiginos cum s-au petrecut de fapt lucrurile în răstimpul de la 4 octombrie 1957 și pînă astăzi? Într-adevăr, într-un timp extrem de scurt specialiștii sovietici în construcția și lansarea de rachete geofizice, de rachete purtătoare de sateliți artificiali sau purtătoare de nave cosmice au izbutit să rezolve cu competență și iscusință sarcini tehnice-științifice deosebit de complexe. Primii în lume ei au reușit să lanseze la 12

DE LA 4. X. 1957

LA 12. IV. 1961

4. X. 1957

Sputnik I — 83,6 kg

3. XI. 1957

Sputnik II — 508,3 kg

15. V. 1958

Sputnik III — 1.327 kg

2. I. 1959

Prima planetă artificială — 1.472 kg

12. IX. 1959

Lunik I — 1.511 kg

4. X. 1959

Prima stație interplanetară (în direcția Lunii) — 1.553 kg

15. V. 1960

Prima navă cosmică — 4.540 kg

19. VIII. 1960

A doua navă cosmică — 4.600 kg

1. XII. 1960

A treia navă cosmică — 4.563 kg

4. II. 1961

Sputnik IV — 6.483 kg

12. II. 1961

A doua stație interplanetară (în direcția planetei Venus) — 643,5 kg

9. III. 1961

A patra navă cosmică — 4.700 kg

25. III. 1961

A cincea navă cosmică — 4.695 kg

aprilie o navă cosmică satelit cu un om la bord — maiorul de aviație Iuri Alexeievici Gagarin.

Un program grandios

Cum altfel decât grandios am putea caracteriza programul sovietic de studiere sistematică a spațiului cosmic, de pregătire metodică, riguros științifică, amănunțită a mării incursiuni cosmice a omenirii? Și în această privință roadele cercetării științifice planificate s-au dovedit a fi îmbelșugate.

Acționând cu genialitate simultan pe trei „fronturi” cosmonautice (rachete geofizice, sateliți artificiali și nave cosmice), oamenii sovietici care muncesc în acest important sector al științei, tehnicii și industriei au înregistrat progrese uluitoare — neegale până astăzi de nimeni — în toate direcțiile menționate.

Cu ajutorul rachetelor geofizice, meteorologice și de sondaj, ei au cules datele de bază privitoare la întinderea, structura și particularitățile atmosferei terestre. S-au obținut astfel informații prețioase asupra compoziției și stării diverselor straturi ale atmosferei, asupra acțiunii razelor solare și radiației cosmice primare, asupra frecvenței de înfălțire a unui aparat de zbor extraatmosferic cu șuvoaiele de micrometeoriti.

Sateliții artificiali automați au completat și îmbogățit substanțial conținutul obiectivelor principale ale programului de cercetare a atmosferei înalte cu ajutorul sondelor geofizice. Au fost descoperite și delimitate zonele intense de radiații din jurul Pământului, s-au făcut precizări asupra originii și compoziției lor. Au trebuit să fie

deci revăzute toate „itinerariile” cosmice stabilite, în vederea alegerii celui mai sigur drum spre întinderile fără sfârșit ale Cosmosului, pe care avea să pășească eroic, nu peste multă vreme, primul pământean călător în spațiul extraterestru.

Cercetările biologice efectuate de specialiștii sovietici cu rachetele geofizice (animale de experiență ridicate până la înălțimea de 450 kilometri) și cu navele-satelit (Sputnik II și navele-satelit II-V) au îngăduit perfecționarea neîntreruptă a aparatului din cabina locuită, a cabinei și a navei însăși. Adevărați măștri ai navigației în Cosmos, oamenii sovietici de specialitate au pus la punct complicatele trenuri cosmice purtătoare care, ascultând cu docilitate comenzile date de pe Pământ, au îndeplinit întocmai și pentru prima dată în lume misiuni științifice de mare anvergură și de profundă semnificație ca: zborul spre Lună și în jurul Soarelui, interceptarea Lunii, ocolirea și fotografierea automată a globului lunar, zborul spre Venus. Aceiași talentați și neobosiți stegari ai progresului și civilizației umane au învins glorios toate obstacolele care păreau de neînălțurat, deschizând cale liberă omului în Cosmos. Ei au reușit să readucă intacte pe Pământ primele nave-satelit, la bordul cărora au efectuat zborurile circumterestre mai multe animale de experiență. Totul a fost pregătit și verificat așadar până în cele mai mici amănunte pentru a se asigura zborul omului în Cosmos. Și iată că la 12 aprilie 1961, a efectuat cu succes prima istorică pătrundere nemijlocită în spațiul cosmic înființat pământean — un om sovietic, aviatorul maior Iuri Alexeievici Gagarin.

Pentru deplina securitate a cosmonauților

Care sînt elementele ce au asigurat efectuarea în bune condițiuni a zborului omului în Cosmos? Evident, înainte de toate, a fost necesar să fie pusă la dispoziția cosmonautului o cabină complet independentă de mediul înconjurător. Bine ermetizată, prevăzută cu instalații perfecționate pentru regenerarea atmosferei interioare, pentru menținerea în limite normale a conținutului în oxigen, bioxid de carbon și vapori de apă a microatmosferei și înzestrată cu sisteme tehnice speciale pentru păstrarea unui nivel normal de presiune și temperatură, cabina în care a zburat primul om în Cosmos a pus la dispoziția acestuia condițiile necesare pentru ca cercetătorul să-și conserve intactă capacitatea de muncă pe tot timpul zborului.

În plus, o aparatură cu înalți indici tehnici a utilizat cabina, înlesnind cosmonautului observarea unor importante fenomene interioare și exterioare — prevăzute

în programul călătoriei — comunicarea sigură cu Pământul și, bineînțeles, oferindu-i condiții minime de confort (lumină, căldură, spațiu). Au fost luate măsurile cele mai severe cu putință pentru ca vibrațiile și zgomotul din timpul funcționării motoarelor-rachetă și din perioada returului frînat să nu aibă efecte negative asupra stării generale a călătorului.

Dispozitive speciale au fost prevăzute pentru a-l ajuta să suporte cu bine suprasarcinile de la decolare și din perioada zborului cu motoarele deschise sau din sectorul de frînare aerodinamică. În această privință costumul pe care l-a purtat primul cosmonaut și fotoliul cu rabatere automată pentru asigurarea poziției de minimă influență a efectelor accelerațiilor mari au avut un rol important.

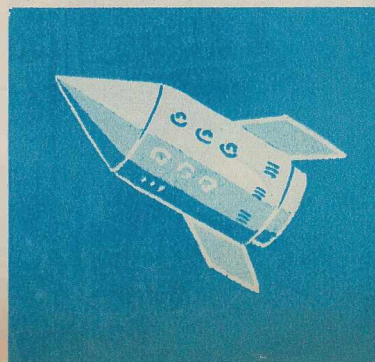
Sistemul de siguranță, blocul dispozitivelor de dublă comandă (pentru preluarea conducerii), apa-

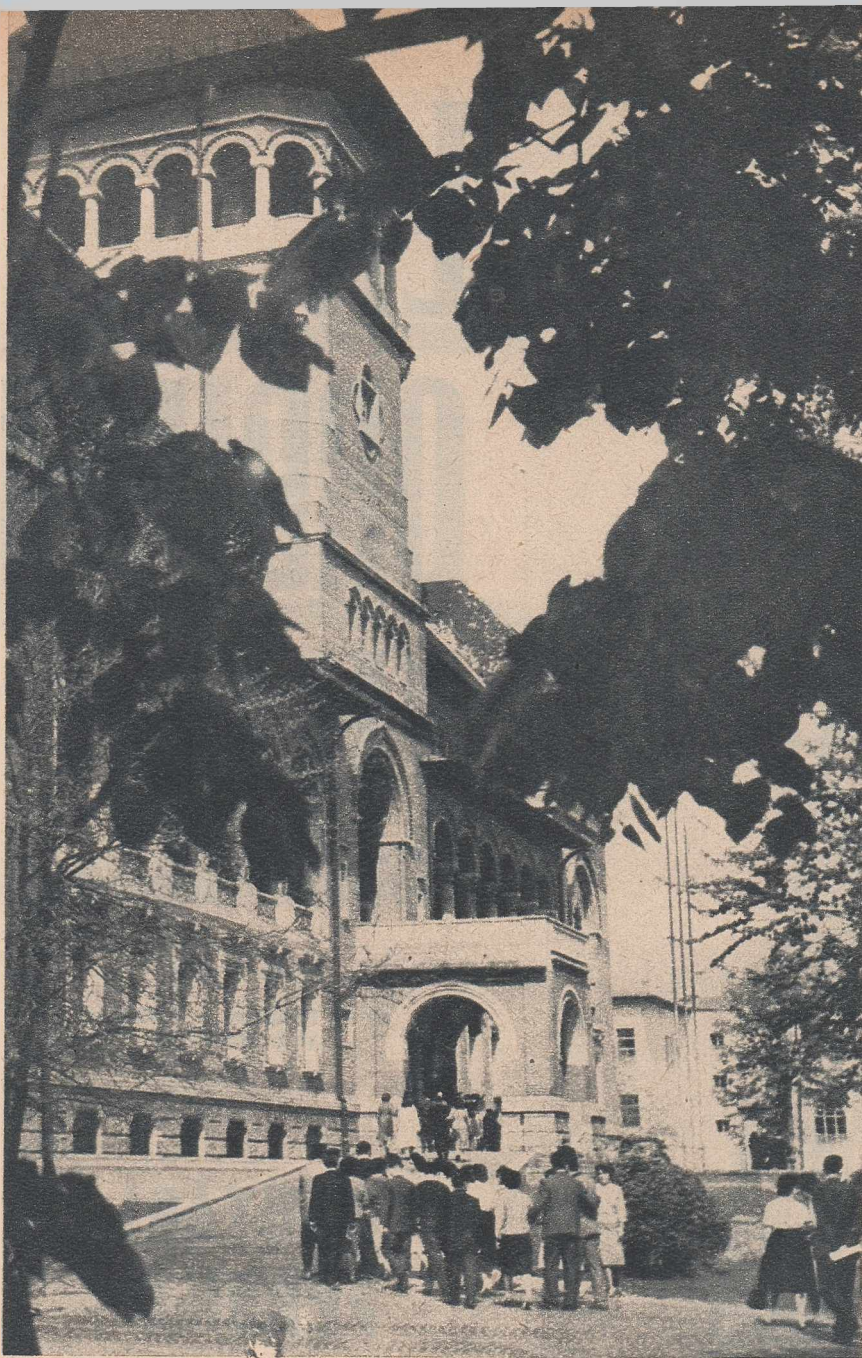
Continuare în pag. III

(După pag. 22)

12. IV. 1961

Vostok — prima navă cosmică avînd un om pe bord — 4.725 kg

Spre acest edificiu — Muzeul de istorie a Partidului Muncitoresc Român — se îndreaptă de dimineața pînă seara grupuri-grupuri de oameni.

Vizitatorii se opresc îndelung în fața acestui glob ce simbolizează lupta pentru sfărîmarea lanțurilor robiei capitaliste. Globul a fost lucrat de luptători închiși la Doffana.

IMAGINI VII- DRUM GLORIOS

Îi priveam cu atenție. Erau un grup de tineri ceferiști. Veniseră, ca alte sute de oameni ai muncii, să viziteze Muzeul de istorie a partidului. Spre impozanta clădire din șoseaua Kiselești, care găzduiește tezaurul de mărturii ale drumului eroic și glorios străbătut de partid în cei 40 de ani de existență, se îndreaptă în aceste zile, mai mult ca oricînd, grupuri-grupuri de oameni. O părticică din nesfîrșitul șuvoi: grupul tinerilor ceferiști. Deși fiecare dintre ei respira voia bună și bucuria răgazului duminical, totuși peste seninul fețelor lor observam o firească și emoționantă solemnitate. Se adunaseră în fața unui tablou care evoca scene din marea grevă a ceferiștilor din 1933. Nu vorbeau, dar ochii și expresia tineriștilor lor fețe grăiau mai mult decît orice cuvînt. Eroismul înaintașilor îi însuflețea, îi învăța să prețuiască mărețele cuceriri de azi, dobîndite prin luptă, cu jertfe de sînge ale înaintașilor. Totodată aveau prilejul să compare viața lor de astăzi — liberă și luminoasă — cu viața întunecată din trecut sub vitregia nedreptei orînduiri burghezo-moșierești.

Îi priveam cu atenție. Erau un grup de colectivști din Argeș. Aceeași solemnitate, tot atît de firească și de emoționantă. Priveau cu încordare un alt tablou. Un tablou care evoca de asemenea vremurile crunte, de furtuni și obidă ale înaintașilor lor. Nu vorbeau nici ei. Dar gîndurile, pe care le citeam în expresia figurilor lor, erau la fel de clare și de grăitoare. Sîngele vărsat de țărani în 1907, suferințele înaintașilor lor îi îndemnau parcă să-și compare viața lor de astăzi — fericită și cu perspectiva belșugului tot mai mare — cu viața înaintașilor lor, a acelor înaintași cu fețele supte și ochii înfometaji de dreptate, de acea dreptate care s-a împlinit abia după mărețul act al eliberării.

Priveam cu atenție alte și alte grupuri: pe muncitorii de la „Semănătoarea”, pe colectivști din regiunea Brașov, pe studenții din Iași, pe tinerii din regiunea Ploiești, pe elevii din Rîmniceu-Sărat... Toți veniseră să mai cerceteze încă o dată, în Muzeul de istorie a partidului, drumul eroic al făuritorului vieții noastre de astăzi.

Nu pot ști ce cuvînt ar putea reda mai bine măreția istorică a luptelor și victoriilor partidului de-a lungul glorioasei sale existențe de 40 de ani. Dar dragostea și fierbintea recunoștință ce le-am putut descifra pe figurile vizitatorilor mi-au dat măsura forței educative și mobilizatoare a imaginilor care întruchiează istoria vie a partidului care conduce poporul spre culmi mai înalte.

George CIUDAN

În fiecare sală a muzeului, cetățenii urmăresc cu interes firul istoriei partidului nostru. În fotografie: sala cu exponatele privind „Victoria insurecției armate sub conducerea P.C.R. August 1944”.

LA ORDINEA ZILEI

— fotoreportaj —

de Tr. PROSAN, I. CORIBAN
și E. IAROVICI

CĂUTĂRI FEBRILE

New Delhi. Azi 27 noiembrie orele 9,41 ora Indiei a fost înălțată la Combay turla românească 4.L.D. stop. Ridicarea turlei a avut loc într-un cadru solemn în prezența a numeroși specialiști indieni stop. Operația a durat exact 3 minute stop. Rog transmiteți știrea în patrie uzinei „1 Mai”.

Telegrama aceasta a fost expediată de unul dintre specialiștii români care călătoresc prin lume însoțind utilajul nostru petrolifer. E scrisă sub semnul evident al emoției.

Și o altă telegramă, mai lapidară:
Vă felicităm pentru realizarea instalațiilor pentru India. Ind-export.

Iată două dintre numeroasele telegrame și scrisori de mulțumire sosite la uzinele „1 Mai”-Ploiești. Asemenea telegrame și scrisori sosesc mereu de la schelele din țară și din străinătate. Cine să le mai știe numărul? Le publică cu regularitate ziarul uzinei, aducându-le la cunoștința întregului colectiv de

← Tensometrare electrică la turla 4.L.D. Pe toată înălțimea instalației, din loc în loc, se verifică efortul la care este supusă construcția metalică a turlei.

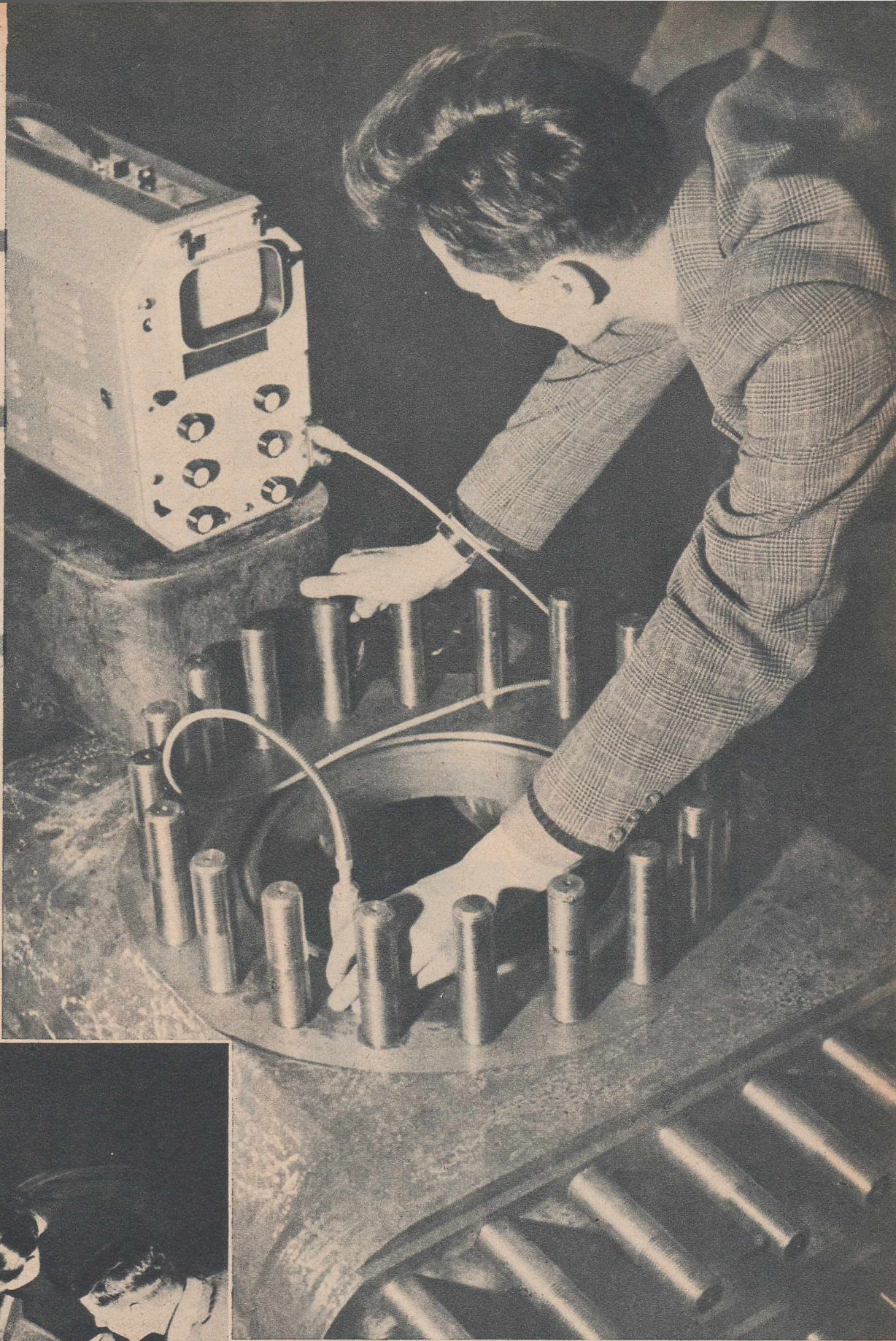
aici. Dar, în definitiv, cine nu știe astăzi că utilajul nostru petrolifer se bucură în multe țări de o bine-meritată apreciere? Cine n-a auzit de 4.L.D. ori de calitățile sabelor românești de foraj? Mândria colectivului uzinei „1 Mai” e justificată.

Și totuși, în zilele și săptămânile acestea din urmă nu s-a găsit nimeni în uzină care să spună: „Dacă-i vorba de calitate, noi stăm bine, tovarăși. Citiți telegramele și scrisorile de mulțumire și vă veți convinge. Ne laudă o țară întreagă, plus străinătatea!”

S-ar fi putut întâmpla, firește, ca torentul acesta de scrisori și telegrame să ducă colectivul uzinei la mulțumire de sine și chiar la infumurare. Dar nu a fost așa. Săptămânile care s-au scurs sînt edificatoare în acest sens. Uzina întreagă s-a aflat și se află într-o căutare febrilă, analizînd atent tot ceea ce a făcut pînă acum.

Cei de la uzina „1 Mai” au înțeles două adevăruri simple: 1) că nu există nimic care să nu poată suferi îmbunătățiri și 2) că telegramele, oricît de elogioase ar fi ele, aparțin în definitiv trecutului, chiar dacă acest trecut înseamnă fie și numai cîteva luni. Ceea ce în tehnică adesea poate însemna foarte mult.

De aceea pînă și vestitului 4.L.D. i s-au găsit neajunsuri. N-a scăpat nici el de observația riguroasă, de ochii critici ai înșiși realizatorilor lui. „Turla 4.L.D. trebuie să devină mai ușoară. Construcția arborelui intermediar de la troliul T.F.21 trebuie îmbunătățită”.

La verificarea pleselor de mare importanță, cum e acest prevenitor, a fost însușită și se extinde metoda de defectoscopie cu raze gama. Orice defect de turnare este depistat din timp, înainte ca agregatul să fie montat.

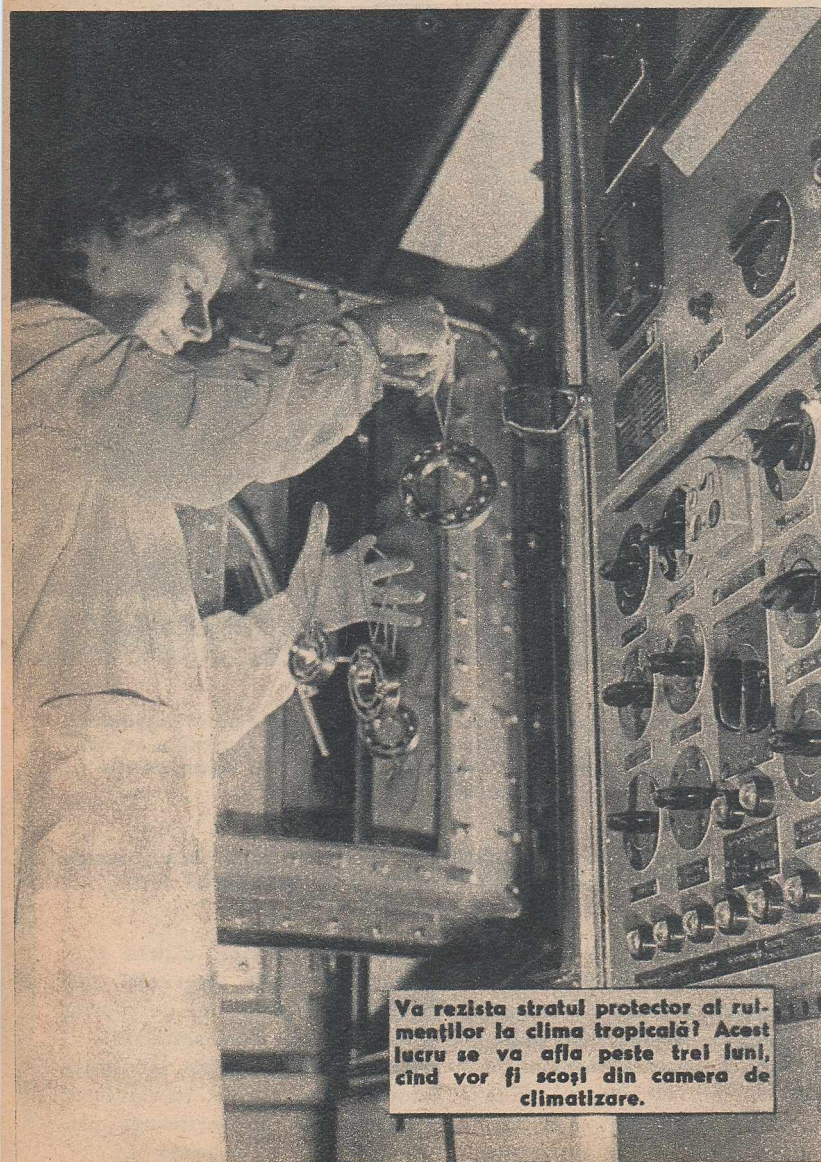
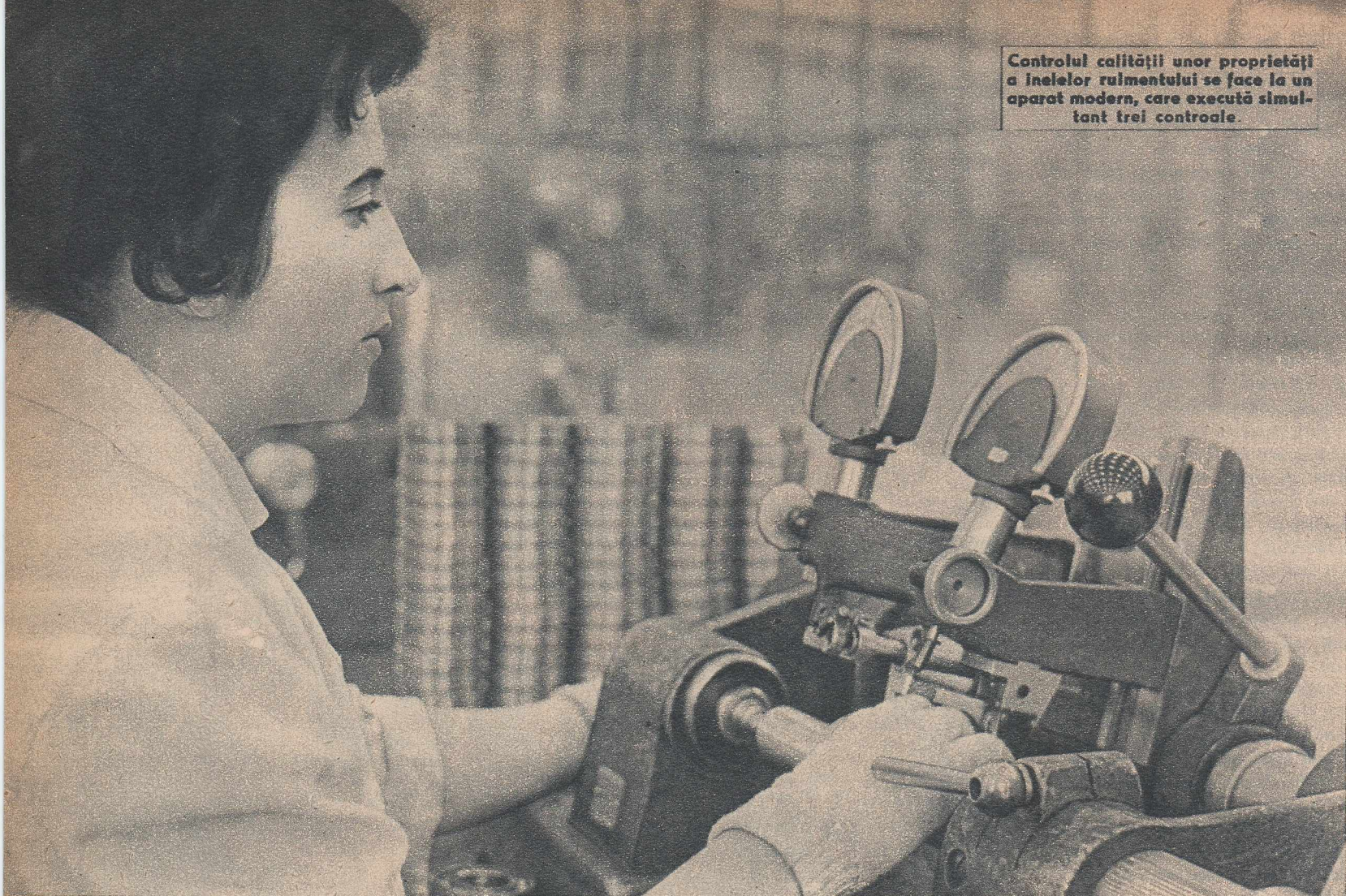
Scurtă discuție pe tema calității în jurul unei mese Rotary pentru instalația 4.L.D. Și aici se mai poate îmbunătăți ceva.

Dezbătînd Directivele C.C. al P.M.R., colectivul uzinei „1 Mai” și-a formulat circa 80 de măsuri importante, cu termene bine precizate și cu tovarăși ce răspund de executarea lor. 30 dintre aceste măsuri au termene pînă la 8 mai. Iată cîteva dintre ele: se va extinde

forjarea în matrițe, călirea prin curenți de înaltă frecvență; vor fi însușite metode noi de control și cercetare ca: tensometrarea electrică, fotoelasticitatea în asimilarea sabelor cu role, introducerea defectoscopiei în verificarea pieselor de mare importanță etc.

Controlul calității unor proprietăți a inelelor rulmentului se face la un aparat modern, care execută simultan trei controale.

Va rezista stratul protector al rulmenților la clima tropicală? Acest lucru se va afla peste trei luni, când vor fi scoși din camera de climatizare.

CU MĂNUȘI ȘI CU MIIMI DE MILIMETRU

La rulmentul 304 s-au restrins toleranțele la colivii...Mai clar: corpului metalic în care sînt montate bilele nu-i mai este permisă toleranța ce i se admîtea pînă acum. O toleranță: un micron! Un micron, a mia parte dintr-un milimetru, adică o măsură pe care nici cel mai ager ochi nu o poate sesiza fără ajutorul unui instrument de mare precizie. „Atenție la microni!”, acesta este cuvîntul de ordine la fabrica brașoveană „Rulmentul”. Pentru că în ultimă instanță respectarea micronilor înseamnă calitate.

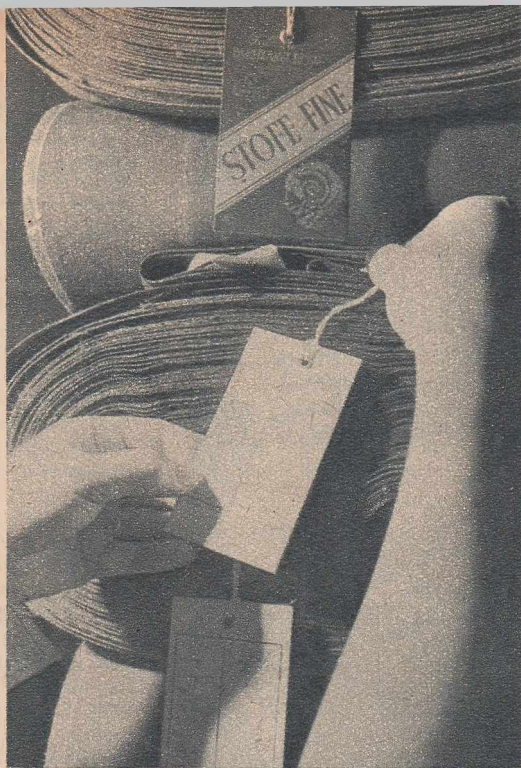
Reducerea toleranței la coliviile rulmentului 304 face parte din măsurile luate pentru asigurarea unei calități superioare. Apoi au urmat suprafețele bilelor de la toate tipurile de rulmenți. Cînd ții în mînă o bilă de rulment, chipul ți se oglindește în strălucirea ei metalică, iar degetele sesizează rotunjimea perfectă. Și totuși perfecțiunea aceasta poate fi doar o aparență. Căci s-ar putea întîmpla să ții în mînă un produs de calitate inferioară. Dar s-a venit cu o măsură nouă: rodarea bilelor între discuri cu strat de cositor pur. Ea va avea ca efect asigurarea unei calități superioare a suprafeței bilelor.

Deseori rulmenții se compară cu bijuteriile și asta nu numai pentru apele lor scînteietoare, ci mai ales pentru migala și grija cu care sînt șlefuiți. Dar se pare că rulmenții sînt mai gingași decît prețioasele obiecte decorative... Acest lucru e confirmat și de faptul că la recepție, de exemplu, se lucrează cu mănuși. Degetele și palma, transpirînd, pot ataca metalul prin sărurile pe care le depun pe suprafețe. Mănușile evită și această cale de subminare a calității.

Șapte verificări principale fac o selecție riguroasă printre sutele de mii de elemente de rulmenți. Se apreciază aspectul general, se controlează rugozitatea (neregularitățile de pe suprafața rulmentului) și precizia de rotire, se verifică jocul radial, duritatea etc. Și cînd controlul asupra micronilor și-a spus cuvîntul, rulmentul a trecut examenul calității. Patru băi speciale vor face să dispară pînă și infinitesimalele particule de apă care mai dănuiau pe suprafața lucioasă și îl vor apăra de oxizi.

La „Rulmentul”-Brașov marea bătălie pentru calitate e în toi. Ținta: obținerea de produse la nivelul pieții mondiale. Măsurile luate și primele rezultate ne îndreptătesc să credem că muncitorii de aici își vor atinge scopul: vor da industriei noastre rulmenți de o calitate din ce în ce mai bună.

Mărfurile primesc identitate: marca fabricii. Stofele au trecut prin toate probele de calitate și vor fi expediate magazinelor. De acum înainte cumpărătorii au cuvântul.

**STOFE
BUNE
— DAR ȘI**

SORTIMENTE VARIATE

De pe zecile de etichete, un berbec privește la noi cu un aer de mândrie. Cît e de justificată atitudinea „dumnealui”, încă nu știm. Cumpărătorii din magazine ne vor spune...

În condică de sugestii, nenumărate propuneri. Propuneri care s-au născut dintr-o metodă destul de originală de sondare a cerințelor și gustului public. Fabrica de postav „Partizanul roșu” din Brașov a adus în magazinul său de prezentare cataloage cu eșantioane. Cumpărătorii care au vizitat magazinul le-au răsfoit și de fiecare dată s-a dus la responsabil și au cerut cutare sau cutare stofă. Aceste cereri au oglindit și preferințele cumpărătorilor din ultima vreme: stofe în contexturi și culori cît mai variate.

Se pare că preferințele pentru stofe „uni” sînt în descreștere. Acest lucru îl cunoaște foarte bine și fabrica „Partizanul roșu”; și, ținînd cont de noua orientare a gustului cetățeanului, se străduiește să-l satisfacă. Probă cele 6 de articole în 460 de desene și culori, realizate pînă acum pe primul semestru, dintre care multe au desene mărunte ca în cataloagele de eșantioane.

Stofele „Partizanului roșu” sînt unanim apreciate pentru calitatea lor, dar colectivul fabricii a luat măsuri importante ca ele să fie și mai bune. În filatură s-a introdus un autocontrol riguros pe faze de operațiuni și rezistența firelor a crescut; la țesătorie nu se mai admit mai mult de 4 „puncte rele” pentru mia de bătați; la finisaj se caută un tușeu mai plăcut, o durabilitate sporită și reducerea gradului de șifonare. Păstrarea calității inițiale a firelor prin respectarea „odihnei” stofei timp de 24 de ore (ca să nu-și piardă elasticitatea) după tratările termice, evitarea completă a tensionărilor, care slăbesc durabilitatea, și păstrarea acelei umidități necesare mării prin evitarea suprauscării — iată o serie de măsuri care au dus la o apreciazabilă îmbunătățire a calității stofelor. De asemenea, colectivul fabricii s-a angajat să efectueze un finisaj îngrijit la fiecare produs în parte, să acorde o mai mare atenție îmbunătățirii neșifonabilității și coloritului.

Berbecul de pe marca fabricii poate deci să ne privească cu mândrie, deoarece însoțește stofe de bună calitate.

Vor fi satisfăcuți cumpărătorii de aceste modele? Iată întrebarea pe care și-o pun cei doi creatori de la fabrica „Partizanul roșu”.

Se filmează pe platouri

„FEBRA”

Cu un an în urmă, la Sinaia, dramaturgul Horia Lovinescu și regizorul Iulian Mișu purtau zi de zi discuții însuflețite, dezvoltînd cu migală episoadele unui nou scenariu de film închinat vieții unui medic în Delta Dunării. Se încerca, pe căi mereu îmbunătățite, să se facă cît mai pregnant mesajul artistic al filmului — corelația între fericirea per-

riului și a decupajului, viitorul film se îmbogățea cu alte semnificații, aducea chipuri și situații interesante, veridice, care lăsaus un cîmp tot mai larg fanteziei regizorale.

Acum, munca de filmare se apropie de jumătate. Scenele de interior sînt complet terminate: s-a filmat și momentul în care

Irina Petrescu și Emil Botta deîn roluri importante în filmul „Febra”, realizat după scenariul lui Horia Lovinescu.

sonală și împlinirea îndatoririlor față de colectivitate, răspunderea pe care o ai, în dragoste, pentru soarta celui alt...

Povestirea se arată la început simplă, aproape liniară: un tînăr medic hotărăște, în primii ani după eliberare, să plece într-un sat sărac de pescari; soția lui îl urmează, numai că ea nu reușește să se adapteze noilor condiții de viață... Are loc o despărțire „provizorie” dar, pe măsură ce medicul își câștigă prețuirea oamenilor din Delta, soția lui, reîntoarsă la București, cade tot mai mult pradă unui mediu social nesănătos...

Cu fiecare nouă pagină a scenă-

doctorul Vrancea (Cristea Avram) descoperă comportarea veroasă a socrului său, doctorul Pantazi (Emil Botta); și scena în care cei doi soți hotărăsc să plece împreună în Delta; și momentul dramatic al operației nereușite, și primele conflicte cu soția (Irina Petrescu); și discuțiile aprinse, lămuritoare, cu secretarul de partid al satului (Vasile Nițulescu), și unele momente ale deznodămîntului. Rămîn însă de realizat scenele esențiale pentru ambianța filmului — cele din Delta. Echipa de actori, regizori, operatori și tehnicieni se pregătește acum pentru filmarea exterioarelor.

„VARA ROMANTICĂ”

Două din cele trei filme semnate de regizorul Sinișa Ivetici (împreună cu Andrei Blaier) aveau ca eroi principali copii („Ora H” și „Mingea”). Al treilea — „Furtuna” — surprindea un moment din lupta pentru eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist. Și iată că și al patrulea film al său vorbește despre copii, de astă dată în condițiile luptei de eliberare. Scenariul este semnat de Octav Pancu-Iași. În filmul acesta se întreprind acțiuni de sabotare a retragerii hitleriștilor, se împiedică demontarea unei uzine, se pregătește insurecția armată... S-ar părea că în vâlmășagul atîtor fapte, micii eroi care aduc apă cu gălețile pentru aprovizionarea orașului vor trece neobservați. Și, totuși, filmul se ocupă în primul rînd de ei. Iar luptătorii ilegaliști, cărora le revin atîtea răspunderi, nu uită nici o clipă nobila răspundere pe care o au față de micii eroi, pe care războiul i-ar putea schilodi sufletește...

Și iată că, secvență după secvență, este surprins unul din cele mai însemnate și delicate procese care se făureau în zilele înfrigorate ale „verii romantice” 1944: cel al formării unor caractere dirze, prima pagină a biografiei unor viitori comuniști...

Dacă găsirea interpreților adulți nu a ridicat probleme deosebite, pentru cei 6-7 copii ai filmului au fost trecuți în revistă peste zece mii de pionieri și școlari. Iar astăzi, copiii și adulții împărtășesc deopotrivă răspunderea și emoțiile filmării...

„PORTO-FRANCO”

Se întoarce acasă Nick Americanul! Sosește din America fratele cafegiului Stamate! Vine cu milioane!!!

Senzaționala veste a trezit din somnolență mizerul port de la marginea țării. Sîntem în anii din preajma primului război mondial. Sulina, port „liber”, dominat de atotputernica și vestita Companie Europeană a Dunării, mișună de o faună cosmopolită de afaceriști, paraziți și aventurieri.

Mirajul milioanei aduse de peste mări e motorul întregii acțiuni a filmului „Porto-franco”, pe care-l realizează în prezent regizorul Paul Călinescu, pe baza unui scenariu scris de Mihnea Gheorghiu după cunoscutul roman „Europolis” de Jean Bart.

În funcție de „milioanele Americanului” își vor dezvălui adevărata fire și Stamate cafegiul (Ștefan Ciubotărașu), ruinat de pretențiile de cucoană ale bovaricei sale consoarte Penelopa (Simona Bondoc), și bogatul armator (Nicki Atanasiu), și cuceritorul căpitan Deliu (Ion Dichiseanu), și pitorescul frizer poreclit Nicu Politicu (M. Fotino), și sentimentală sa nevestă Olimpia (Liliana Tomescu). Numai că, din „țara tuturor posibilităților” (inclusiv aceea de a muri de foame) Nick Americanul (Geo Barton) nu aduce altă avere decît o copilă mulțată și un mare dor de muncă. Și de aci... se va naște drama.

Deznodămîntul ni-l va dezvălui însă filmul „Porto-franco”.

Micii eroi ai filmului „Vara romantică” în fața unei grave probleme de conștiință: vor duce oare la îndeplinire jurămîntul lor de a-l pedepsi pe presupusul trădător?

Se filmează o scenă din „Porto-franco”.

PETELE NEGRE

ULTIMELE COLONII DIN AFRICA

Deceni de-a rândul harta continentului african a fost prezentată în câteva culori. Aceleași culori le întâlneai pe harta continentului european, ceea ce oglindea o realitate monstruoasă: Africa nu mai aparținea africanilor; fusese cotoptită și împărțită — ea și cum înainte ar fi fost „fara nimanui” — între cele câteva puteri colonialiste europene: Anglia, Franța, Germania imperială, Belgia, Portugalia. Steagurile pestrițe ale jefuitoarelor ce se dădeau drept ... „civilizatori” n-au izbutit să ascundă multă vreme marea nelegiuire săvârșită pe seama popoarelor Africii. În ciuda culorilor cartografice, Africa dominată de colonialiști a fost vreme îndelungată o imensă pată neagră pe harta lumii. Jefuirea uriașelor ei

comori s-a împletit cu statornicirea unor rindueli nemenoase, care au transformat zeci de popoare și mii de triburi într-o imensă masă de sclavi. Stăpînii lor albiau fost atrași mai întâi de mirodenii, de fildeș și de brațele de muncă cele mai ieftine, iar apoi și de tezaurul materiilor prime africane, și de pozițiile strategice ale „continentului negru”.

După ce salvele „Aurorei” au vestit lumii triumful Marii Revoluții Socialiste, marcînd totodată începutul sfîrșitului sistemului colonial, și îndeosebi după cel de-al doilea război mondial, uriașa pată neagră care acoperea ca o pecingine trupul Africii a început să se destrame. În 1945 (priviți harta de jos) în Africa existau doar patru state independente: Egiptul, Uni-

nea Sud-Africană, Etiopia și Liberia. În anii care au urmat, sub loviturile tot mai puternice ale mișcării de eliberare națională, destrămarea pozițiilor colonialiste pe continentul african a continuat fără întrerupere. În perioada 1945-1960 au apărut pe harta Africii 22 de state independente, cu o populație de 118 milioane oameni. Iar coloniile încă existente — ultimele pete neagră pe trupul Africii (harta din dreapta) — constituie ele însele arena viitoarelor explozii anticolonialiste.

Despre aceste „pete neagră”, despre viața, suferințele și lupta celor 65 milioane de africani care se mai află încă în lanțurile robiei coloniale, este vorba în materialul documentar pe care îl prezentăm în aceste pagini, ea și în numărul următor al „Flacărilor”.

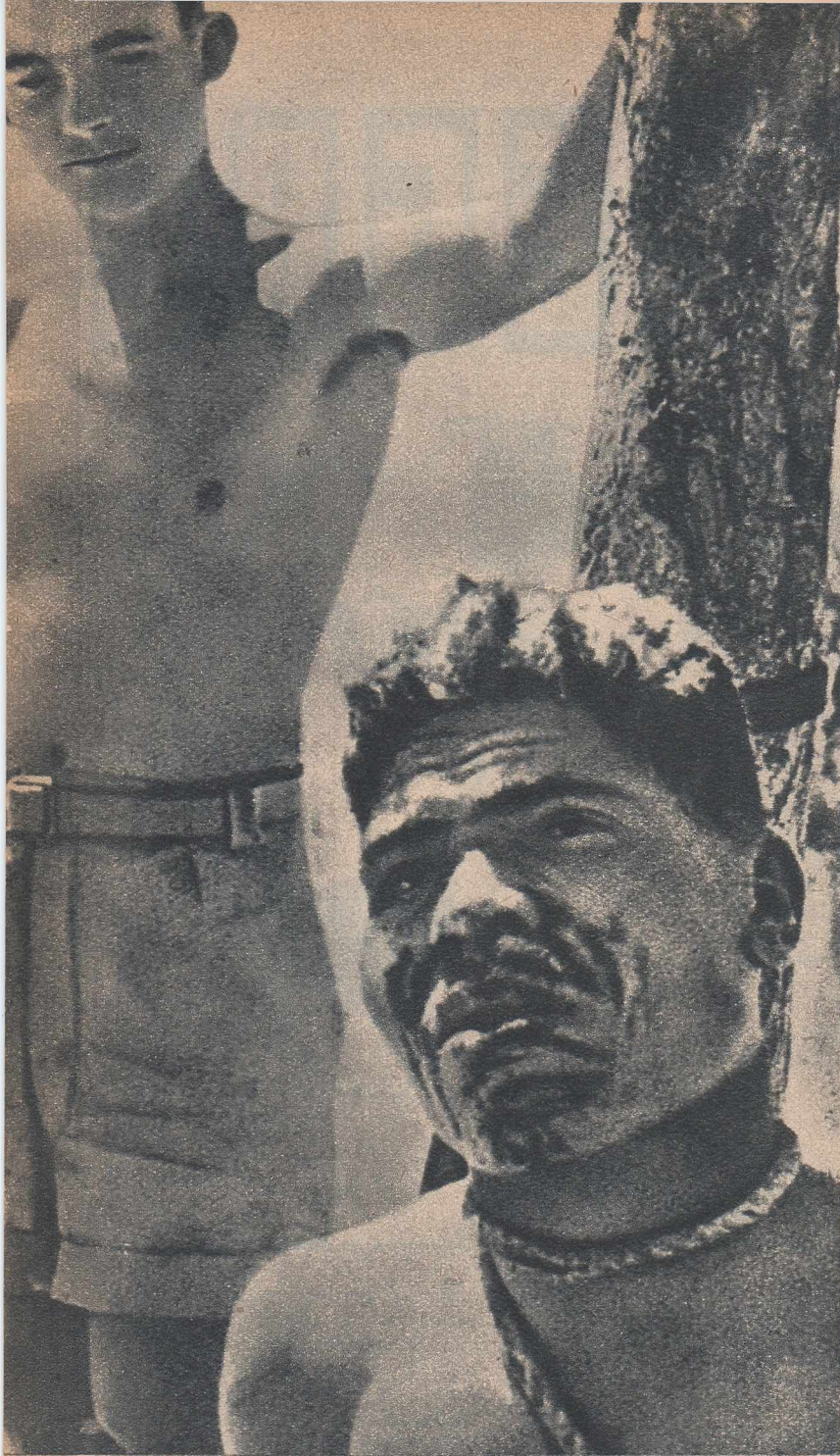
ȚARA FOAMETEI

In inima Africii, acolo unde trăiau liniștiți cei mai înalți oameni din lume aparținînd tribului Batutsi — laolaltă cu cei mai scunzi — pigmeii tribului Batwa — și-au făcut apariția, la sfîrșitul secolului trecut, colonialiștii germani. Ei au subjugat aceste triburi libere și au înființat colonia Ruanda-Urundi. Apoi, în 1918, locul colonialiștilor germani, învinși în primul război mondial, l-au luat cei belgieni. După cel de-al doilea război mondial, O.N.U. a cerut colonialiștilor belgieni să contribuie la progresul social și economic al acestui teritoriu bogat în mine-

reuri și produse agricole. Cum au avut „grijă” colonialiștii belgieni de Ruanda-Urundi reiese și din relatarea unui ziarist belgian, care arată că „marea majoritate a populației din Ruanda-Urundi nu mănîncă decît o dată pe zi”. Într-adevăr, această țară e bintuită de o foamete cronică. În 1943-1944, de pildă, au murit de foame peste 60.000 de oameni, printre care foarte mulți copii. Cauza foametei? Binecunoscutele metode coloniale. Capitaliștii belgieni au furat pămînturile indigenilor și au creat, pe ogoarele de pe care afri-

Pe chipul acestor africani din Ruanda-Urundi, aduși cîcă să-și exprime „votul”, se citește întreaga ură împotriva fîjărniciei colonialiștilor care, sub paravanul vorbăriei despre „democrație”, mențin cu forța în cruntă robie colonialistă milioane și milioane de oameni.

Unul din patrioții algerieni supuși torturilor medievale de către călăii colonialiști.

ALGERIA ALGERIENILOR!

Colonialiștii francezi au pornit la cucerirea Algeriei în 1831, dar operațiunile de „pacificare” nu s-au terminat decât în 1871, după 40 de ani de rezistență îndârjită a algerienilor. Lanțul robiei n-a reușit însă să înlăture din conștiința algerienilor adevărul că pământul Algeriei le aparține lor și nu colonialiștilor francezi.

Iată de ce, în toamna lui 1954, poporul algerian s-a ridicat cu și mai multă hotărâre la luptă pentru scuturarea jugului colonial. Colonialiștii francezi se cramponază însă cu disperare de privilegiile lor; cercurile monopoliste din Franța, ca și vîrfurile ultracolonialiste ale celor aproximativ un milion de francezi din Algeria, nu vor să redea algerienilor plantațiile, fabricile, minele și mai ales bogăția recent descoperită în adîncul Saharei algeriene — petrolul.

Cînd patrioții algerieni s-au ridicat la luptă cu arma în mînă, presa burgheză franceză decreta ironic: „foc de paie!” și anunța că în Algeria au fost trimiși 300 de polițiști „să facă ordine”. După șase ani de război, în Algeria se află un corp expediționar francez de peste 600.000 oameni care nu pot înfrînge Armata națională de eliberare. Desigur că poporul algerian a avut mult de suferit în acești șase ani. 145 mii de soldați au căzut în lupte, peste 600 mii de civili au pierit în urma barbarelor represalii ale colonialiștilor sau în lagărele de concentrare. Totuși mișcarea de eliberare națională crește, iar colonialiștilor francezi le fuge tot mai mult terenul de sub picioare.

„Oricum va fi — scria săptămînalul „France Nouvelle” — să nu uităm învățămintele războiului din Vietnam... Un popor slab, colonizat, care luptă pentru a-și apăra independența și pacea, este în stare să învingă orice agresor, chiar și atunci cînd agresorul este o astfel de forță imperialistă ca Franța, ajutată de Statele Unite ale Americii...”

Că forțele colonialiste sînt nevoite să recunoască azi eșecul „pacificării” Algeriei și al formulei „Algeria franceză” o dovedește și faptul că cercurile guvernamentale de la Paris au acceptat ideea tratativilor cu reprezentanții guvernului provizoriu al Republicii Algeria, lucru pînă mai ieri de neconceput pentru ele. Cu toate că începerea tratativilor s-a tergiversat, cu toate că războiul continuă, se apropie ziua cînd Algeria va fi din nou a algerienilor. Colonialiștii nu pot să nu țină seama de epoca în care trăim.

„ZONA TĂCERII”

După ce, în 1441, căpitanul Nuno Tristao a debarcat la Lisabona primul său transport de negri din Africa, s-au purtat în Portugalia — și în special în rîndurile teologilor — discuții îndelungate: sînt oare negrii oameni sau animale? În cele din urmă, „înțelepții” portughezi au hotărît că africanii sînt niște maimuțe uriașe care pot fi folosite asemenea vitelor de muncă. Consecința? Nu mult după aceea a început vîntoarea de sclavi, și sute de golete părăseau țărmul Angolei, al Guineei, mai tîrziu și al Mozambicului, ducînd sclavi în „Lumea nouă” pentru a fi folosiți pe plantații.

Jumătate de mileniu a trecut de atunci și rîndușelile colonialiste instaurate de portughezi s-au schimbat prea puțin. Deși rar au reușit

să pătrundă străini în „zona tăcerii” — cum este denumit imperiul colonial portughez, unde trăiesc 11 milioane de oameni — colonialiștii n-au reușit totuși să ascundă lumii toate grozăviile ce se petrec în posesiunile lor.

Sclavagism în era cosmică

Cavalmari este un bici făcut din piele de rinocer. Loviturile lui provoacă victimei puternice hemoragii interne. *Baramatola* este o unealtă de tortură mai „perfecționată”. Seamănă cu o paletă de tenis de masă perforată. Loviturile peste mîini ale „paletei” produc bășici dureroase. Dar în Angola și Mozambic s-au păstrat nu numai metodele de pedeapsă sclavagiste, ci și sclavia. Ori de cîte ori un

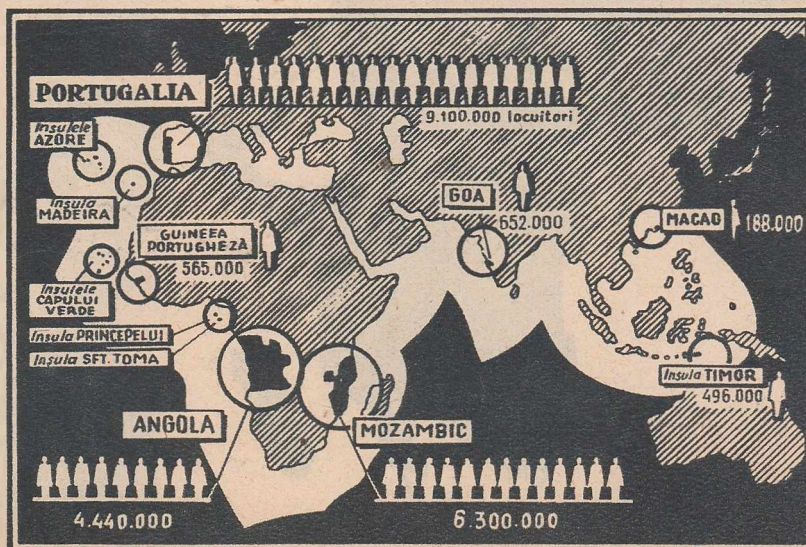
canii ar fi trebuit să-și scoată hrana, plantații de cafea. Cafea pentru export... Ca urmare, multe vite au pierit din cauza lipsei de pășuni, cerealele aproape că au dispărut, populația a rămas fără alimente. Sistemul monoculturii și-a dat „roadele” și în Ruanda-Urundi.

Astăzi colonialiștii belgieni încearcă să folosească teritoriul Ruanda-Urundi ca bază de agresiune împotriva Congoului. Au dezmembrat țara și au declarat teritoriul Ruanda „republică independentă”,

formînd un guvern de marionete. Exact după metoda neocolonialistă aplicată în cazul provinciei congoleze Katanga.

De-a lungul deceniilor de cruntă dominație colonială, populația din Ruanda-Urundi a suferit mult, dar a și înțeles multe. Astăzi forțele patriotice duc o luptă hotărîtă pentru libertate și nu încapă îndoielă că și stăpînirea colonialistă din Ruanda-Urundi va trebui să ia curînd sfîrșit. Cu aceasta va dispărea încă o pată neagră de pe trupul Africii.

Coloniile salazariste: cifrele indică numărul locuitorilor Portugaliei și pe cel al fiecărei colonii în parte

plantator european cere administrației coloniale brațe de muncă, se organizează o expediție prin satele din împrejurimi și „se recrutează” toți bărbații. Atât acest sistem, cât și trimiterea oamenilor la „lucrări publice” nu sînt decît forme ale sclaviei... La muncile forțate lucrează anual 700.000 de oameni, din care 100.000 sînt copii sub 14 ani. Din Mozambic se mai și exportă brațe de muncă. 80-100.000 de oameni sînt trimiși pe plantațiile sau în minele din Uniunea Sud-Africană. Cine se împotrivesc este ucis. Statul portughez primește pentru fiecare muncitor trimis spre sud o anumită sumă. Tot așa cum primea acum cinci sute de ani pentru fiecare sclav.

„Insulele morții”

Imperiul colonial portughez are cîteva insule. De pildă *insula Sf. Toma*, denumită „insula morții”, de unde rar se mai întoarce cineva. Aici există un faimos lagăr de concentrare, unde sînt trimiși fugarii de pe plantații, patrioții luptători.

În închisorile de pe *insulele Capului Verde*, mercenarii lui Salazar au ucis în cîteva ani, prin înfometare, peste 30.000 de oameni.

Guinea portugheză nu este insulă. Ea nu este însă mai puțin un ținut al morții. Aici este patria foametei și a bolilor. „Portugheză” din 1446, Guinea este cea mai

veche colonie europeană din Africa. Ea poartă pecetea rușinoasă a celui mai mare procent de analfabeți din lume: 99,7 la sută!

Explozii puternice ale patriotismului african

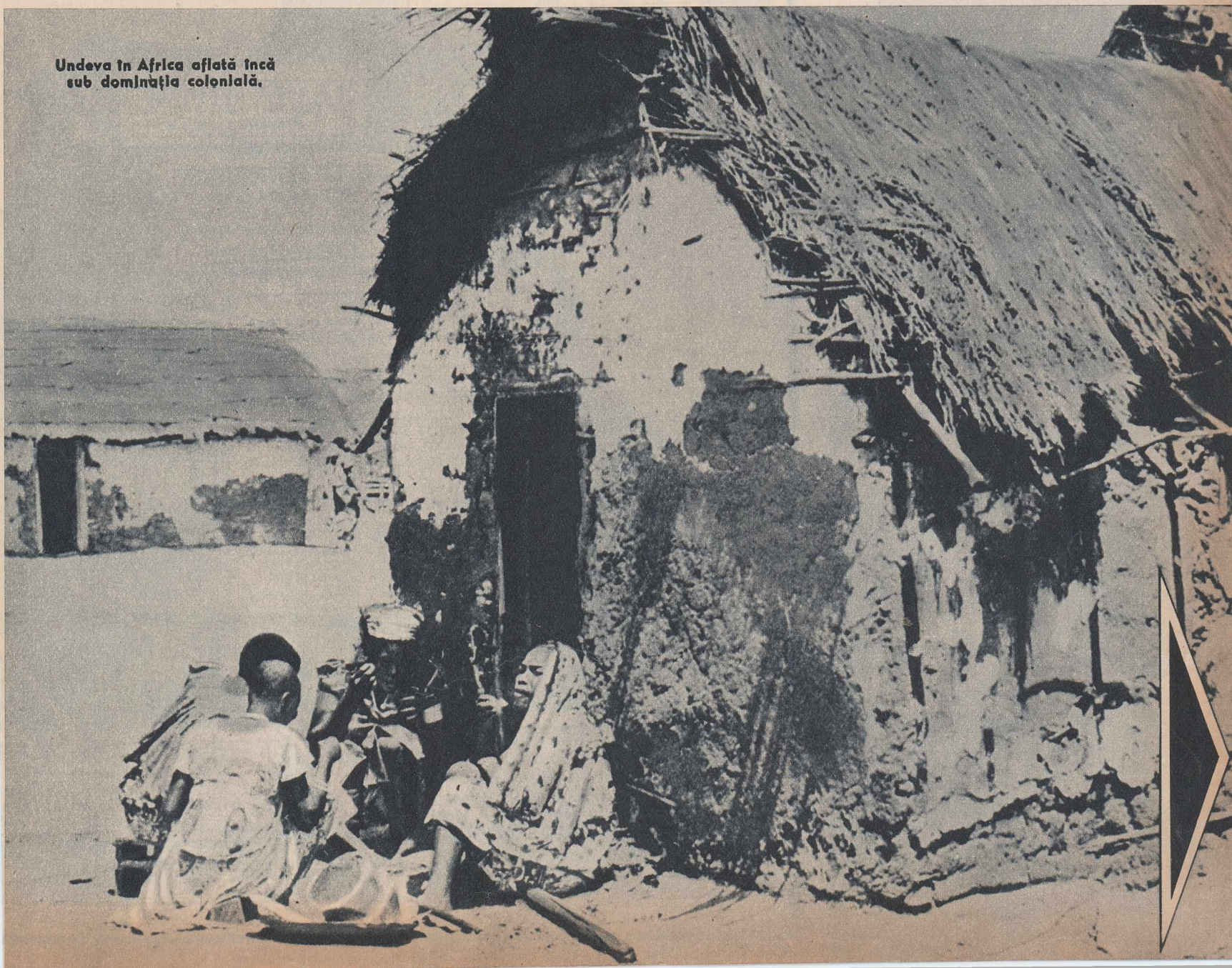
Cînd la O.N.U. s-a votat declarația solemnă cerînd eliberarea tuturor coloniilor, Portugalia „s-a abținut de la vot”. Și ea nu a fost singură. Statele Unite, Anglia, Belgia și alte țări colonialiste au procedat la fel. Această solidaritate colonialistă este ușor de înțeles. Marile monopoluri din Occident sînt părtașe la jefuirea coloniilor portugheze. La exploatarea petrolului din Mozambic participă monopolul american „Mozambique Gulf Oil Co”. Diamantele din Angola sînt jefuite de „Angola Diamond Company” — un trust americano-anglo-belgian — etc.

Dar din „zona tăcerii” au început să se audă glasuri tot mai puternice. În ciuda terorii și a metodelor fasciste folosite de Salazar, care întrec în cruzime tot ce a cunoscut pînă acum arsenalul colonialismului, valul luptei anticolonialiste cuprinde tot mai mult „zona tăcerii”. Și nu întîmplător ziarul american „Wall Street Journal” presupune că „ANGOLA AR PUTEA DEVENI (după Congo — n. r.) ARENA VIITOAREI EXPLOZII PUTERNICE A PATRIOTISMULUI AFRICAN”.

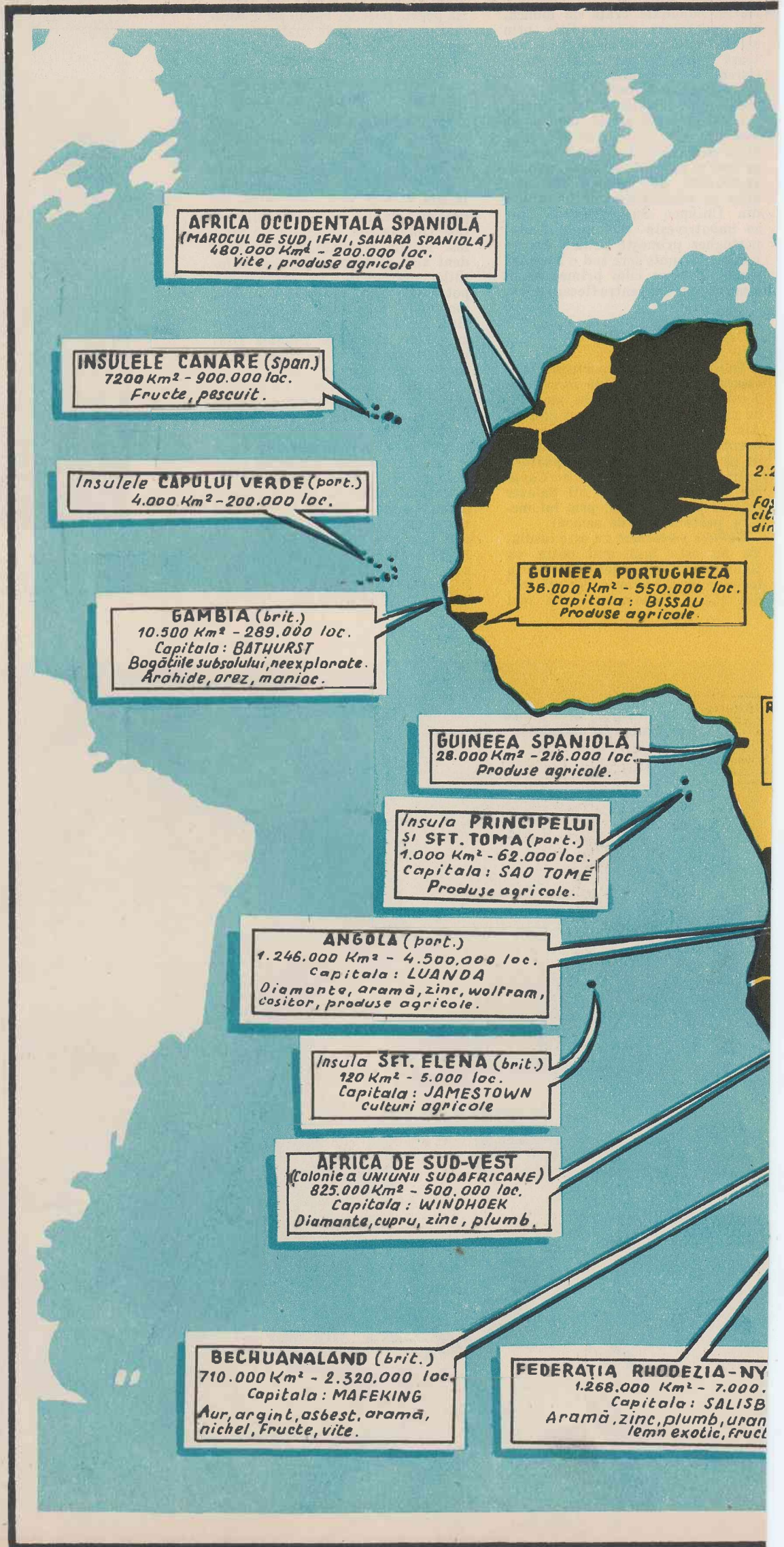
În Angola mai ființează și azi sclavia. Copii, tineri și bătrîni, toți negri, trebuie să presteze cel puțin 6 luni din an muncă forțată la stringerea și prelucrarea fibrelor de sisal, din al căror export colonialiștii realizează mari profituri.

Undeva în Africa aflată încă sub dominația colonială.

Unul din milioanele de copii năpăstuiți din coloniile africane. De la cea mai fragedă vîrstă ei sînt obligați să muncească pe plantații cîte 12-15 ore pe zi. Datorită condițiilor mîzere de trai, unul din patru copii africani moare înainte de a fi atins vîrsta de un an. Iar cei ce apucă vîrsta școlară nu se pot bucura de luminile învățurii; majoritatea școlilor sînt rezervate odraslelor stăpînilor colonialiști.

AFRICA — continent bogat

8% din populația lumii;
20,5% din suprafața terestră
a globului.

BOGĂȚII

Cele mai mari zăcăminte de uraniu din lumea capitalistă;
34,4% din zăcămintele de minereu de fier din lumea capitalistă;
74,9% din cele de minereu de crom;
51,4% din cele de cobalt;
90,2% din cele de diamante;
27,1% din cele de mangan;
47,3% din zăcămintele de cupru;
85% din producția mondială de nucii de cocos;
63% din producția mondială de cacao;
59% din producția de sisal.

Surse de energie

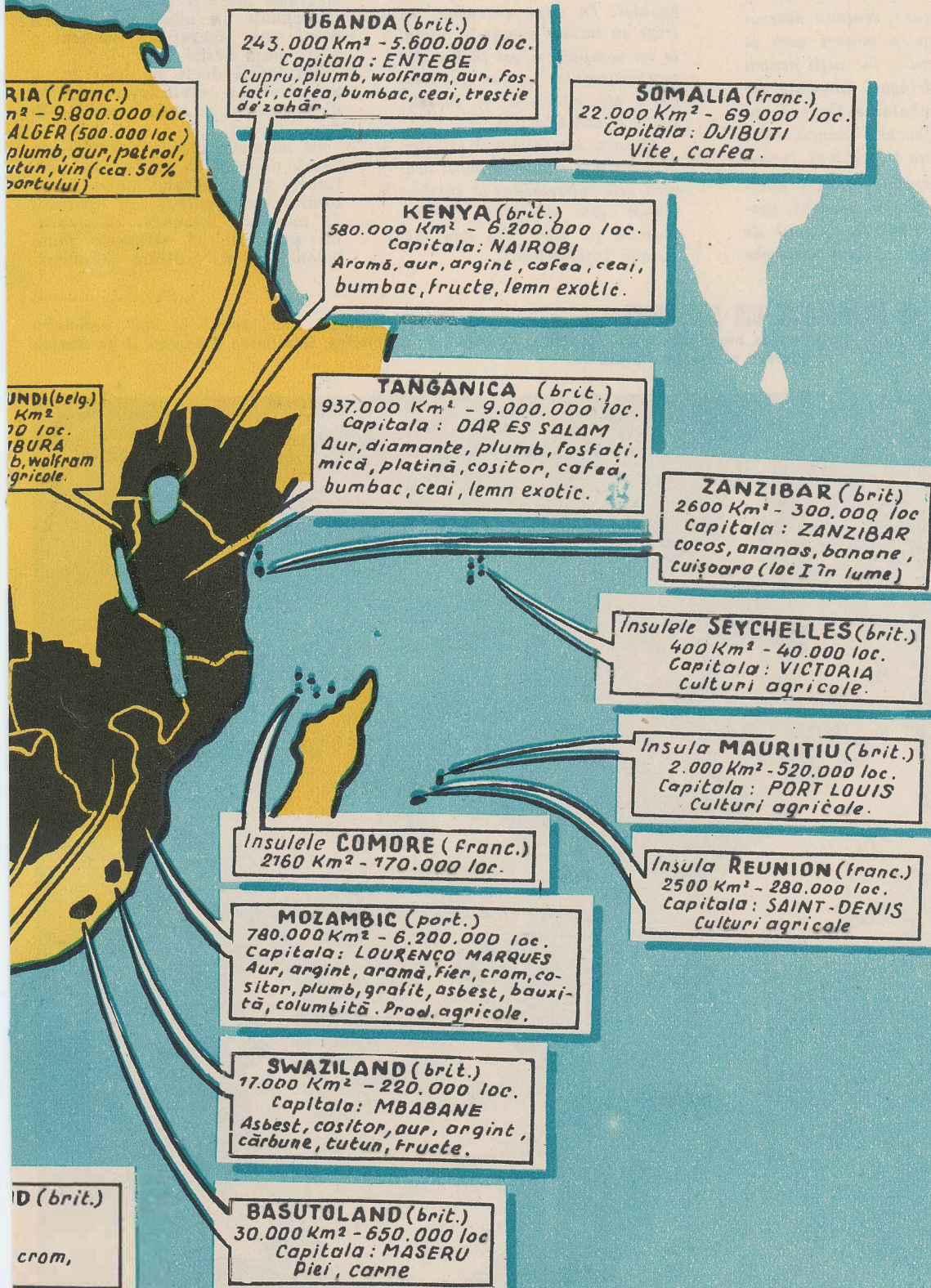
5 miliarde tone rezerve de cărbuni în Rhodazia de Sud.
8 miliarde tone în Nigeria, iar în Congo, Tanganica, Republica Malgășă, cca. 1 miliard de tone.
Bogate zăcăminte de petrol în Sahara algeriană și Libia.
În ceea ce privește posibilitățile de producere a energiei electrice, numai prin folosirea apelor fluviului Congo s-ar putea produce cca. 240 miliarde kWh pe an, ceea ce ar aduce o contribuție hotărâtoare la industrializarea unei mari regiuni din Africa.

AFRICA — continent sărac

Datorită exploatării colonialiste

- Africii îi revin numai 1% din producția industrială mondială și mai puțin de 3% din venitul mondial.
- Muncitorii africani primesc cele mai scăzute salarii din lume. În Tanganica, de pildă, unde în mine, în fabrici sau pe plantații ziua de muncă este de 9-12 ore și unde nu există concedii plătite, pensii, ajutor de șomaj etc., muncitorii africani primesc 1,5-2 lire sterline pe lună, iar salariații europeni cîte 50-150 lire sterline.
- Sistemul de asistență medicală este aproape inexistent. În ajunul obținerii independenței, la un medic reveneau: în Nigeria — 52.985 oameni, în Togo — 33.000, în Camerun — 23.000 etc. Dar chiar și asemenea statistici sînt înșelătoare, fiindcă acești medici au grijă în primul rînd de populația albă.
- Africa este o regiune a analfabetismului aproape total. În Somalia, în țările din Africa ecuatorială și în cele din Africa occidentală, de pildă, 95,99% din populația adultă este analfabetă.

Dintre „petele negre“ de pe hartă lipsesc două: Sierra-Leone, care își va căpăta independența la 27 aprilie, și Camerunul, aflat în momentul de față sub tutela britanică, tutela ce va expira însă pînă la sfîrșitul acestui an.

ÎN LUMEA MICRONILOR

NUIAUA

ÎNȚELEPCIUNII

Un indian veni odată la înțelept.

— Ce-ar trebui să fac, mărite, pentru a fi și eu înțelept? Ce-aș putea face pentru a fi puternic?

Înțeleptul ceru omului să taie o ramură dreaptă dintr-un copac, s-o curețe de frunze și de coajă. Luă apoi din mîna omului nuiaua și o creștă cu migală din loc în loc, făcînd creștăturile la distanțe egale una de alta, fiecare distanță fiind cît lungimea unui bob de orez. La mijloc și la cele două capete, trei creștături mai adînci.

Apoi dete nuiaua omului și-i spuse:

— Aceasta este o măsură. Dacă o vei folosi cum se cuvine, vei fi puternic. Măsura sandalei trebuie să se potrivească cu măsura piciorului, lungimea mînceii cu a brațului, coarda trebuie să fie potrivită cu arcul, înălțimea ușii cu a trupului, ușorul cu fereastra, lingura cu gura. Nuiaua aceasta te va învăța să măsoari ceea ce faci tu și ceea ce fac alții pentru tine. Trei frînghii înnodate vor face din ea o balanță. Cu balanța vei cîntări fructele muncii tale. Înfige nuiaua în nisip și înconjoar-o cu cercuri tot mai mici. Sub bătaia razelor soarelui, umbra ei îți va măsura timpul de muncă și odihna, timpul de veghe

și de somn. Primăvara, umbrele amiezii se vor alungi și vei nimeri astfel timpul bun de semănat. Vei măsura apoi lungimea și lățimea ogoarelor, împărțind pămîntul în ogor pentru orez și în ogor pentru secară, vei măsura lungimea și adîncimea brazdei. În clipe de răgaz, vei trage cu nuiaua semne pe nisip, le vei compara și vei învăța din compararea lor cum se potrivesc între ele pămîntul și soarele, stelele și constelațiile.

Măsura este sceptrul științei. Măsura este aliatul muncii. Măsura este înțelepciune și înțelepciunea este adevărata putere. Nuiaua pe care și-o dau este nuiaua înțelepciunii.

O LUME

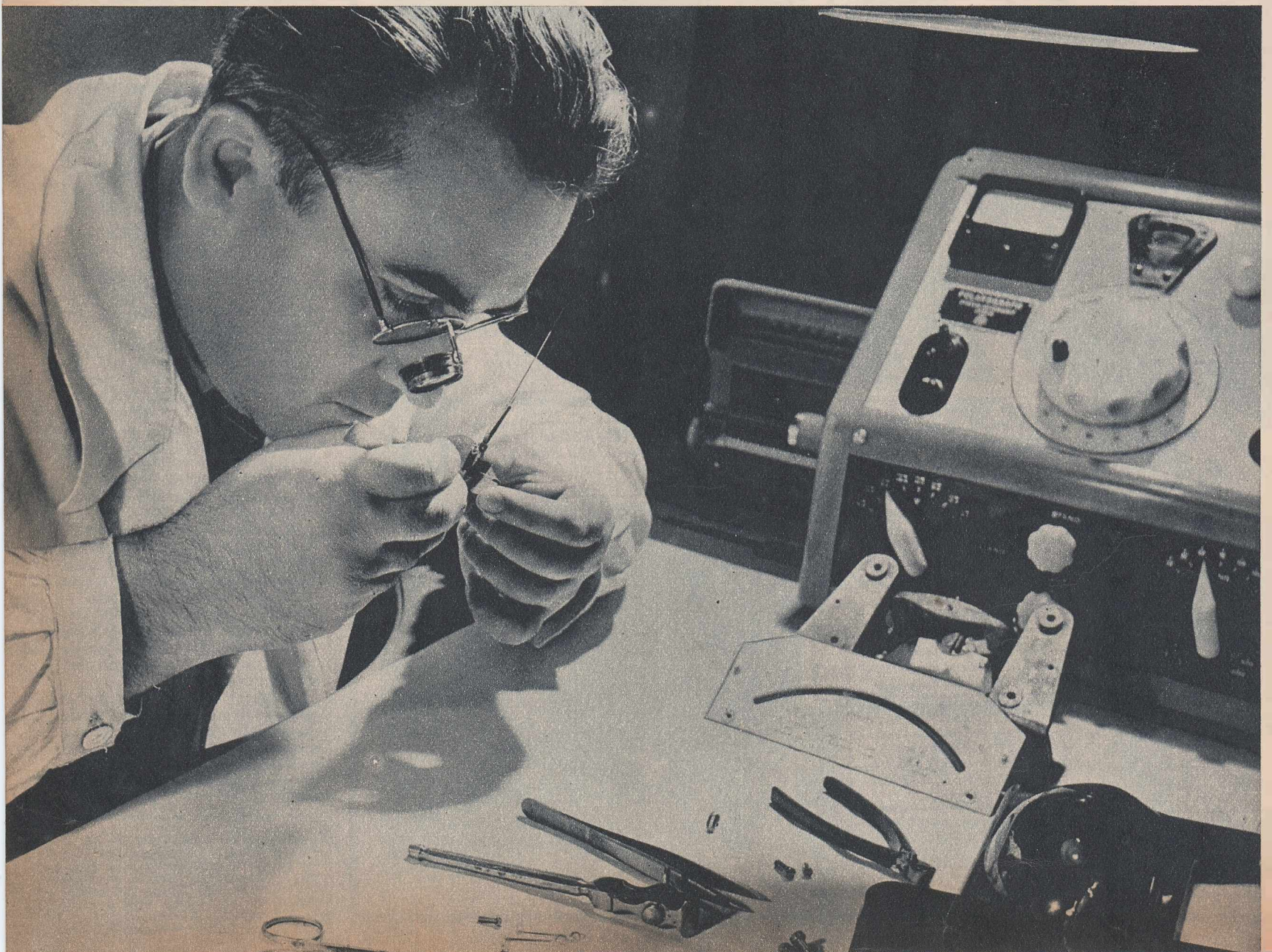
FĂRĂ MĂSURĂRI

Nu știi dacă rețeta i-a folosit eroului nostru, dar dacă întîmplarea din poveste s-ar fi petrecut mai aproape de vremurile noastre, înțeleptul ar fi putut adăuga multe elogiului măsurii și ar fi trebuit să renunțe la ideea de a folosi drept unic aparat de măsurat o biată nuiă verde.

Mai mult decît în orice etapă anterioară a civilizației umane, viața noastră de astăzi este legată de măsurare.

Să ne închipuim o lume fără aparate de măsurat. Să le luăm croitorului și dulgherului metrul, doctorului termometrul sau aparatul de măsurat tensiunea, strungarului șublerul; să strîngem toate balanțele; să ridicăm termome-

ÎN ATELIERUL DE PROTOTIPURI AL INSTITUTULUI DE METROLOGIE DIN BUCUREȘTI. Atenție și migală... Se montează arcul spiral al unui wattmetru electrodinamic, aparat de măsurat puteri electrice. Însușirile metrologice ale aparatului — precizia, justețea, sensibilitatea, fidelitatea — depind și de finețea prelucrării și montării pieselor.

**Să măsurăm ceea ce
este măsurabil și să fă-
cem măsurabile cele ce
încă nu-s.
Galileo Galilei**

trele, ampermetrele, voltmetrele și contoarele uzinelor.

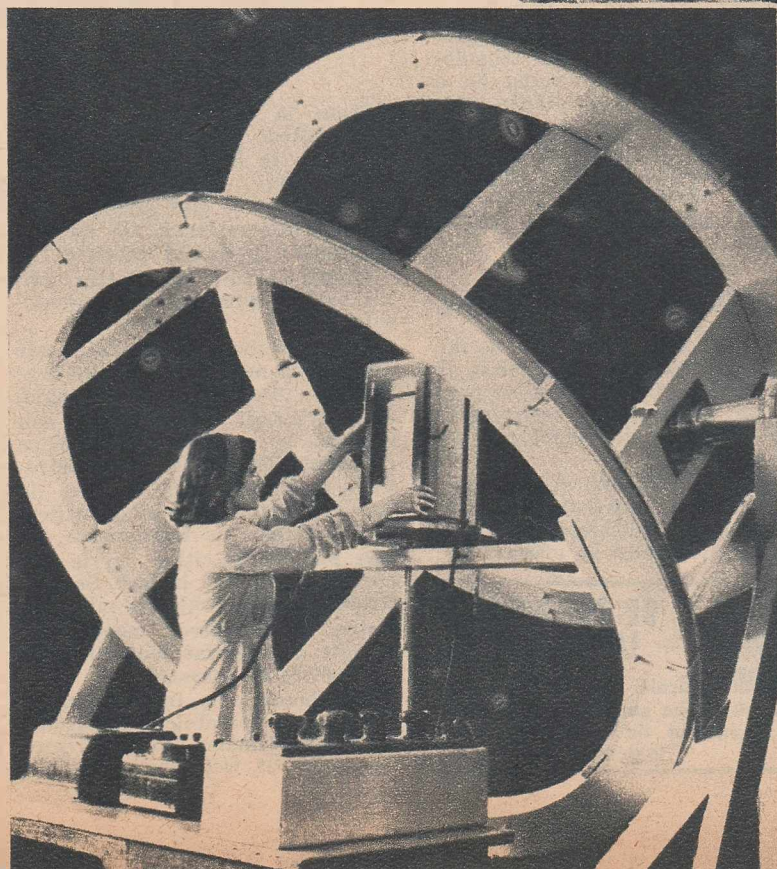
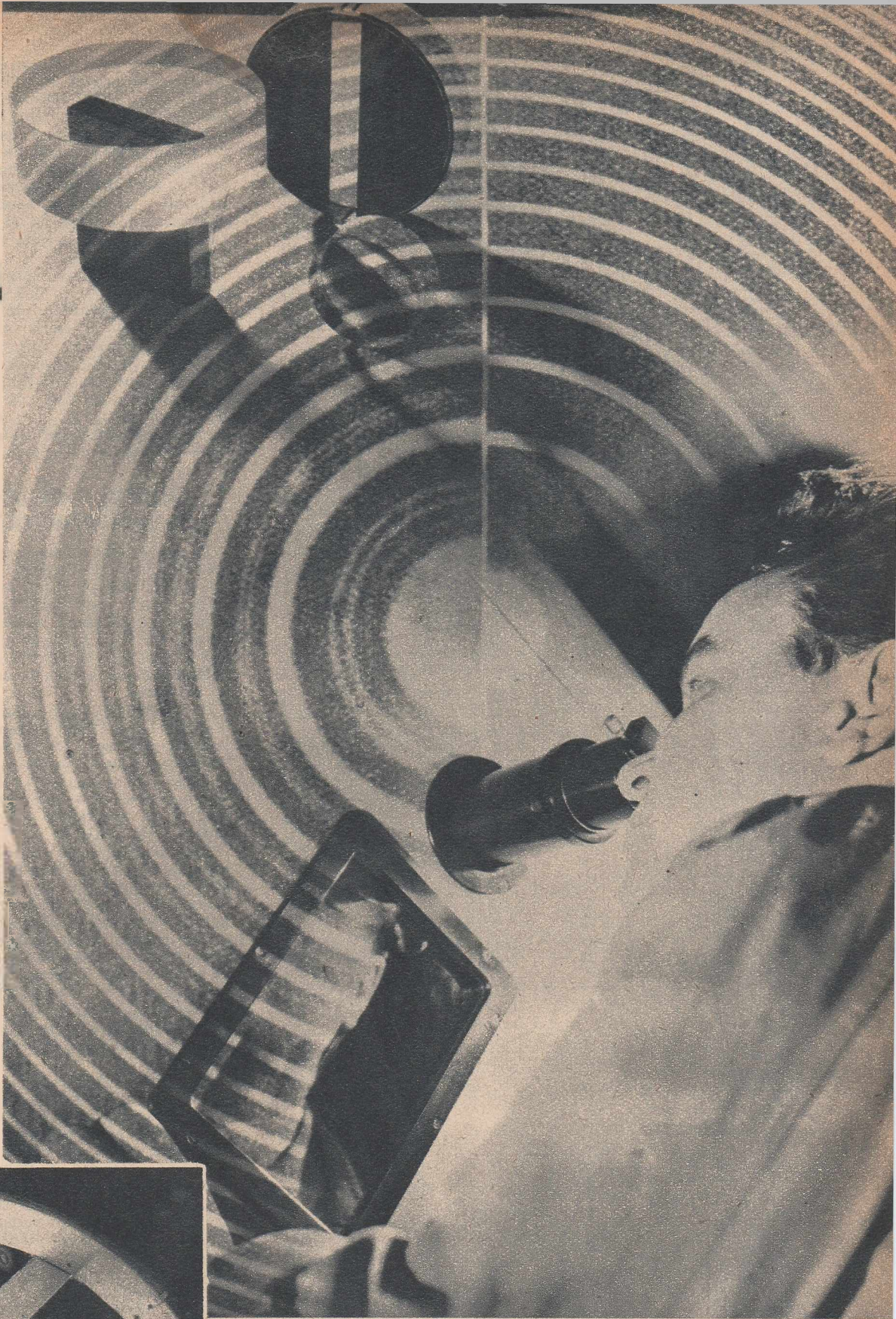
Să ne închipuim clipa în care o undă nevăzută ar immobiliza acele vitezometrelor și altimetrelor de la bordul avioanelor sau pe cele ale aparatelor de bord ale transatlanticilor; închipuiți-vă clipa în care toate ceasurile ar încetăni și n-ar mai exista în lume nici un mijloc de a se constata: „Este ora 12“.

Toate mișcările ar deveni nesigure, avioanele, în ceață, s-ar izbi ca niște păsări oarbe de zidurile munților; vapoarele ar rătăci fără țintă; toate centralele electrice și uzinele automate și-ar înceta brusc mișcările ritmice; trenurile și tramvaiele ar rămâne imobile și triste pe șinele lor; radioul și televizorul ar amuți; medicul ar da neputincios din umeri; croitorul ar trebui să înlocuiască metrul cu... palma; cazanul centralei de forță al uzinei ar sări în aer.

TRADUCTORII

Știința și tehnica nouă au transformat nuiava înțeleptului într-un uriaș arsenal de aparate de măsurat. Organe mai sensibile decât cei mai sensibili nervi fac cu puțință măsurarea unor lungimi infime, de milionimi sau miliardimi de metru; mase de milionimi de gram; timpi de milionimi de secundă.

Mărimi fizice nemăsurabile direct sînt convertite de organe ale aparatelor de măsurat numite traductori, în mărimi măsurabile, fie ele viteze mici, ca cele aproape imperceptibile ale mișcării leneșe a ghețarilor, sau viteze enorme, ca aceea a luminii; fie ele presiuni infime, ca aceea a luminii ce cade

LA INTERFEROMETRU, ÎNTR-UN LABORATOR DE LUNGIMI.

Pe fenomenul de interferență a razelor luminoase se întemeiază măsurarea lungimii prin lumină. La cea de-a XI-a Conferință Internațională Metrologică de la Sèvres (din 1960) s-a adoptat o definiție a etalonului de lungime prin unde de lumină.

ÎN LABORATORUL DE ETALOANE ELECTRICE.

Examen de calitate al aparatelor de măsurat fabricate în R.P.R. Se așază un aparat de măsurat temperatura (termologometru înregistrator) în câmpul magnetic al unei bobine special construite, pentru a urmări efectele câmpului magnetic exterior asupra funcționării aparatului.

pe suprafața unui corp, sau gigante, ca cele din miezul lichid-solid al pământului. Omul măsoară astăzi cantitatea de electricitate a unui trăsnet și cea produsă de ușoara frecare a unei vergele de sticlă, intensitatea luminoasă a unui fulger și cea a unei licăriri imperceptibile ochiului, fluiditatea aerului, a eterului sau mercurului și fluiditatea cremenei ce pare etern înghețată.

În laboratoare sau departe în Arctica și Antarctica; în deșerturile fierbinți, în craterele vulcanilor sau în adâncul întunecat al oceanelor; în stratosferă sau în spațiile nesfârșite ale Cosmosului; pretutindeni, omul de știință înarmat cu instrumente fine, cu lămpi minuscule, cu fire de cuarț, aur sau platină, măsoară și cucerește astfel adevărul împotriva erorii.

ALIAȚUL CALITĂȚII ȘI ECONOMICITĂȚII

Se poate oare măsura calitatea? Sintem obișnuiți să spunem: materialul este frumos, pâinea este gustoasă, vinul este bun, fără să asociem o măsurare acestei idei de calitate. Adevărul este că măsurări precise duc la o calitate corespunzătoare, iar calitatea, ea însăși, se măsoară.

Se măsoară umiditatea, rezistența, elasticitatea fibrelor textile, compoziția, rezistența și elasticitatea oțelului, intensitatea și rezistența la spălat sau la lumină a culorilor, luminozitatea unui bec. Rînd pe rînd devin măsurabile alte caracteristici ale calității.

Care este, în fond, scopul tuturor măsurărilor pe care le efectuează metrologii din toate laboratoarele uzinelor și tehnicienii din uzină? Care este scopul culegerii miilor de date pe care le furnizează circuitele de măsurare automată? Obiectivul final îl reprezintă calitatea produselor, această problemă supremă a tehnologiei, care, alături de economicitate, reprezintă o cerință esențială în domeniul producției.

Măsurările efectuate în cursul procesului de producție urmăresc să mențină regimul tehnologic în limite bine precizate, astfel încît rezultatul să fie cel scontat.

Există astăzi o tendință în domeniul automatizării mai corespunzătoare cu stadiul actual al tehnologiei științifice. Este vorba de a măsura mereu proprietățile produsului finit, șarjă cu șarjă, și, simultan cu analizarea rezultatelor și interpretarea lor, să se comande reglarea operațiilor de fabricare.

Deci, măsurarea precisă asigură calitatea.

METROLOGIA ÎN ACȚIUNE

Procesul industrializării socialiste a schimbat întregul peisaj al țării noastre. O dată cu acest proces s-a dezvoltat și metrologia, aspect al așezării tehnologiei pe baze științifice.

Lucrătorii Oficiului de stat pentru metrologie contribuie prin activitatea lor la ridicarea continuă a calității aparatelor de măsurat fa-

**CENTRUL 1 DE METROLOGIE
BUCUREȘTI — LABORATORUL DE
LUNGIMI.** Mirele folosite de constructorii de pe șantierele patriei își trec examenul de calitate metrologică.

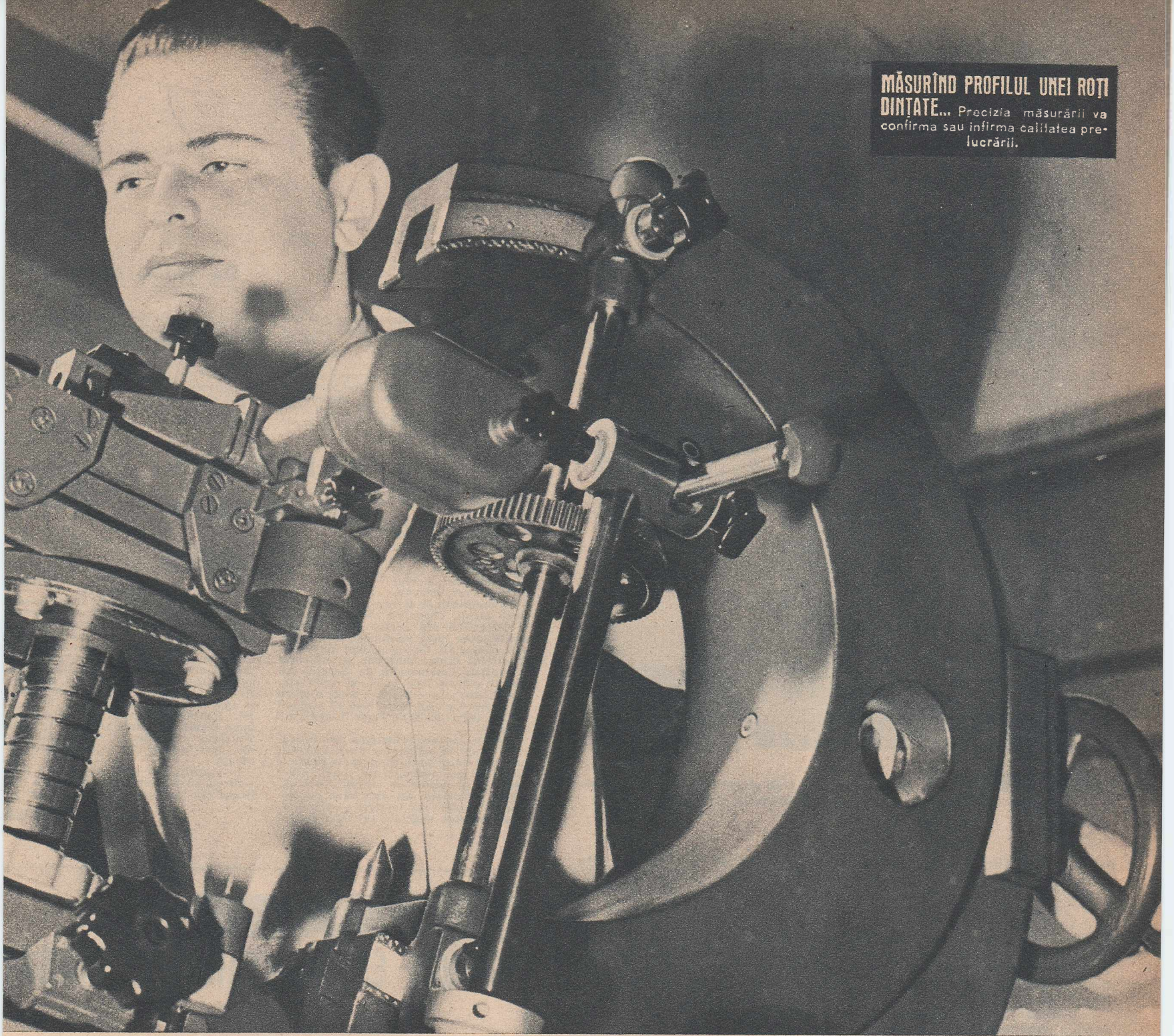
bricate în țară, la introducerea unor metode moderne de măsurare în uzine, la lupta pentru calitate și economie, prin precizie. Ei participă, pe de altă parte, la activitatea internațională de creștere continuă a nivelului preciziei.

Cîteva exemple vor ilustra activitatea și preocupările metrologilor.

Uzina „Automatică” construiește aparate de măsurat de înaltă tehnicitate: pirometre cu termocuple, care transmit temperatura din conducte și reactoare; termometre cu rezistență electrică; înregistratoare de temperatură; aparate de măsurat conductivitatea soluțiilor. Zeci de tipuri de instrumente, pe care pînă acum cîțiva ani le importam, se fabrică în țară. Se construiesc în țară contoare, milivoltmetre, ampermetre, manometre, aparate de măsurat lungimi, aparate optice de măsurat.

În laboratoarele Institutului de metrologie, aparatele de măsurat produse de uzinele: I.O.R., Grigore Preoteasa, 24 Decembrie, Balanța

**MĂSURÎND PROFILUL UNEI ROȚI
DINTATE...** Precizia măsurării va
confirma sau infirma calitatea pre-
lucrării.

din Sibiu etc., înainte de a fi trecute în exploatare, sînt supuse unor examinări atente, sînt comparate cu modelele celor mai noi aparate produse în lumea întreagă, sînt cercetate performanțele lor, robustețea, precizia.

Din colaborarea cu uzinele producătoare de aparate de măsurat rezultă ridicarea continuă a tehnicității lor. Din această colaborare a rezultat modernizarea parcului de balanțe produs de uzinele „Balanța” Sibiu, fabricarea podului basculă de 100 tone, ca și eleganta balanță de gospodărie. Așa s-a putut realiza balanța etalon de 2 kg, concepție originală a cercetătorilor Institutului de metrologie.

Preocupați de realizarea unor etaloane care să asigure precizia maximă, cercetătorii Institutului de metrologie au elaborat aparate etalon de măsurat duritatea, de a căror construcție se interesează astăzi forurile metrologice din multe țări străine.

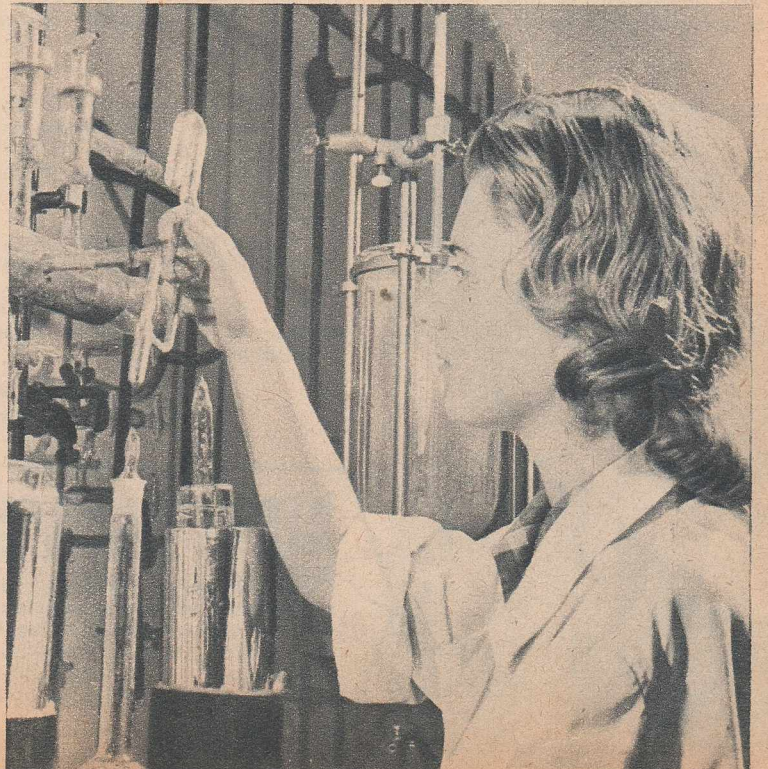
Pentru a veni în sprijinul industriei noastre chimice, petroliere,

alimentare, cercetătorii metrologi elaborează metode de concepție proprie, pentru etalonarea și verificarea aparatelor de măsurat concentrația gazelor. Și la fel, în domeniul reometriei, tehnică nouă de măsurare a caracteristicilor de curgere a materialelor, esențială pentru domeniul maselor plastice.

Laboratoare noi, cum ar fi cele de dozimetrie și fotometrie, se organizează în vederea asigurării preciziei în măsurările radiometrice și de lumină.

Etaloane de înaltă clasă, cum ar fi pilele etalon de forță electromotoare sau rezistențele etalon, de a căror precizie depinde siguranța măsurării cu ampermetrele, voltmetrele, contoarele de energie etc., sînt proiectate și realizate în labo-

LA INSTALAȚIA DE VID, în laboratorul de temperaturi. Se pregătește o etalonare la unul din punctele fixe ale scării internaționale de temperaturi. Aici se „făurește” precizia măsurării temperaturilor.

ETALOANE SECUNDARE DE TIMP. Aici, în laboratorul de timp, se „conservă” secunda, care se transmite lucrătorilor institutului.

ratoarele Institutului de metrologie. Și, la fel, etaloane de frecvență.

În conformitate cu noile definiții ale metrului și secunde, laboratoarele de lungimi, frecvențe și timp se organizează în vederea atingerii nivelului maxim de precizie în domeniul lungimii, timpului, vitezei.

Interferometrele, orologiile cu cuarț, frecvențmetrele numerice sînt minuite ca arme în lupta pentru precizie.

Examinînd în cursul controalelor metrologice de fond, metodele și aparatele de măsurat din uzinele

patriei, avizînd tot ceea ce este legat de tehnica măsurării, lucrătorii Oficiului de stat pentru metrologie contribuie zi de zi la măsurarea justă și precisă. Și, prin aceasta, la calitatea produselor și la evitarea risipei de materii.

Ca membră a organizațiilor mondiale de metrologie, țara noastră are o bogată activitate metrologică internațională. Tară a petrolului și chimiei, R.P.R. deține, între altele, secretariatul O.I.M.L. (Organizația Internațională de Metrologie Legală) în problema măsurării hidrocarburilor în vase-cisterne.

Conducerea științifică a proceselor de producție, măsurarea exactă a bunurilor, medicina științifică, cercetarea de laborator presupun măsuri atente, competente, precise, a mărimilor fizice.

Tehnica nouă înseamnă și „metrologizarea” proceselor tehnologice.

Prin precizie, metrologii contribuie la lupta pentru calitate și economie.

Max SOLOMON

Fotografii de E. IAROVICI

ÎN LABORATORUL DE GAZE AL CENTRULUI 1 DE METROLOGIE BUCUREȘTI. O analiză chimică pentru verificarea unui aparat electric de măsurat concentrații periculoase de gaze. Fizica, chimia și mecanica fină se înfrățesc în construcția, utilizarea și verificarea aparatelor de măsurat.

FLACĂRA

vă sfătuiește

De vorbă cu medicul

Urticaria este o manifestare așa-numită alergică, care apare brusc și constă dintr-o erupție ce provoacă mâncărimi (uncori de o intensitate chinuitoare pentru bolnav), formată din plăci de obicei roșiatice sau albe, asemănătoare leziunilor provocate de urzică. Leziunile sînt de dimensiuni diferite, cu un contur palid și periferia înconjurată de o margine roșiatică; ele pot atinge suprafețe mai mult sau mai puțin întinse ale pielii și cîteodată se localizează pe mucoasele gurii, ochilor etc., puțin devenit și hemoragic.

Manifestarea alergică este determinată de conflictul dintre antigene și anticorpi. Antigenele sînt niște substanțe din mediul exterior care, introduse în organism pe diverse căi — cutanate (prin piele), digestive, respiratorii etc. — determină din partea organismului declanșarea unui mecanism de apărare care constă din formarea unor anticorpi. Conflictul dintre antigene și anticorpi dă naștere fenomenelor de alergie, din rîndul cărora face parte și urticaria.

Urticaria apare brusc și poate dispărea în cîteva ore. Ea poate însă să reapară la intervale variabile. Poate fi acută sau cronică.

Dintre cauzele principale ale urticariei, cităm următoarele: unele infecții, paraziții intestinali, intoleranța la unele alimente sau medicamente, unele tulburări ale glandelor cu secreție internă. Unele materiale din care sînt confecționate hainele sau lenjeria — cum sînt: lina, mătasea vegetală sau materialele

sintetice (nylonul etc.) — pot și ele da manifestări urticariene. Printr-un mecanism special, chiar supărările și emoțiile pot declanșa urticaria, ca și agenții fizici ca frigul și razele solare. Unii bolnavi, care au suferit de mai multe ori de urticarie, ajung să determine ei înșiși cauza.

Boala este destul de frecventă. Statisticile arată că cincizeci la sută din oameni au suferit de o manifestare urticariană.

În cazurile mai grele se fac în spitale determinări prin diverse teste, adică contacte cu anumite substanțe (alimente sau medicamente), ajungîndu-se la dispariția fenomenelor după eliminarea substanței respective.

Tratamentul va trebui să se bazeze pe o desensibilizare specifică, prin suprimarea antigenului din organism sau din mediul pacientului sau prin împiedicarea pătrunderii lui în organism. De la caz la caz, medicul va indica tratamentul corespunzător. Se folosește cu succes Gluconatul de calciu și Hiposulfitul de magneziu, administrate zilnic în injecții intravenoase, în fiole de 10 ml. Antihistaminicele de sinteză dau bune rezultate. Medicamente de tipul Fenegan sau Alergan se pot folosi și ele, însă numai sub supraveghere medicală.

În cazurile care prezintă recidive frecvente și unde terapia este slabă sau ineficace este necesară internarea în spital.

Dr. Silviu GHEREA

Colțul cosmeticienei

FIGURI ELEMENTARE DE MASAJ

Inainte de a trece la explicarea figurilor elementare de masaj, este bine ca cititoarele să știe că:

Masajul se execută cu multă finețe, fără brutalitate sau violență;

Crema folosită trebuie să fie grasă și de bună calitate;

Fața, gîtul și mîinile trebuie să fie într-o stare de perfectă curățenie;

La mișcări participă ambele mîini, fie că lucrează în același timp, fie alternativ.

În fața oglinzii executați următoarele mișcări:

1) Întindeți crema pe obraz prin trei mișcări. Prima e o mișcare de alunecare de-a lungul maxilarelor, mișcare pornită din mijlocul bărbiei spre urechi; a doua e o mișcare circulară pe obraji; a treia pornește dintre sprîncene spre coada ochilor, cuprinzînd toată fruntea. În felul acesta crema este întinsă pe tot obrazul.

2) Printr-o mișcare de sus în jos, de la bărbie spre decolteu, masați gîtul cuprinzîndu-l cu degetele și podul palmei. Mișcarea se face cu

MODA

PENTRU PRIMĂVARĂ...

Am fost la Parada modei de primăvară și vară 1961, prezentată de Uniunea cooperativelor meșteșugărești din București.

— Și ce impresie ți-a făcut?

— Am văzut multe lucruri frumoase. E de remarcat în primul rând tendința de a valorifica produsele cele mai noi și moderne ale industriei noastre textile și, pentru că vorbim de îmbrăcăminte de primăvară, voi semnala flaușurile, tricotatele flaușate, tuidurile, bucleurile — în contexturi și culori deosebit de reușite. Trebuie de asemenea apreciată încercarea adeseori izbitită de a folosi elemente de inspirație folclorică în croiala și garniturile unora din modele. Dar n-aș putea spune că m-au entuziasmat toate modelele. Cred că nu va reuși încercarea de a lansa moda julelor pictate, banale, monotone și executate adesea fără artă. De asemenea, nu mi s-au părut de cel mai bun gust combinațiile stridente de culori și materiale, precum și excesul de garnituri, volane, buioneuri și broderii. Există în schimb o serie de modele care demonstrează priceperea și măiestria meșteșugarilor cooperatori.

— Ai reținut vreun model mai interesant?

— Iată aci câteva fotografii. Privește acest costum de lenaj alb (fotografia 1), compus dintr-o jachetă scurtă, fără guler, ușor bluzantă în talie și încheiată cu trei nasturi. E purtată peste o rochie din același material, garnisită cu dungi de broderie în motive populare. Iată încă o rochie (fotografia 2) cu linia amintind de jota românească. E din stofă albă combinată cu „alesătură” în tonuri de alb, roșu și negru.

— Au fost prezentate și modele de haine bărbătești. Ce mi-ai putea recomanda pentru soțul meu?

— Am remarcat acest sacou (fotografia 3) din stofă țesută manual din lână gri și albă. Se poartă cu un pantalon și vestă din stofă gri. Tot în tonuri de gri, cu dungi albe se prezintă și această cămașă din tricou fin de lână (fotografia 4), foarte practică în zilele de primăvară.

ambele mâini, care însă nu lucrează deodată, ci alternativ (de 10 ori).

3) Maseți fruntea printr-o mișcare perpendiculară pe ridurile orizontale, adică mișcarea se face de la sprincene spre rădăcina părului și se execută cu ambele mâini (de 10 ori).

4) Cu degetele mijlocii, printr-o mișcare circulară energică și rapidă, maseți aripile nasului (de 10-12 ori).

5) Printr-o mișcare de alunecare — înceată și extrem de ușoară — porniți din colțul ochilor spre temple, masând cu vârful degetelor mijlocii, spre a evita formarea ridurilor denumite „laba gîștii” (de 8 ori).

6) Porțiunea din jurul ochilor se masează printr-o pianotare ușoară executată cu 2-3 degete (de 5-6 ori).

7) Cu o mișcare rapidă, loviți ușor cu vârful degetelor obraji, spre a stimula circulația sîngelui.

8) Cu dosul palmei, avînd degetele bine întinse, executați bătăi ușoare sub bărbie și de-a lungul maxilarelor, spre a preveni formarea bărbiei duble.

9) Cu degetele mare și arătător, plasate perpendicular pe șantul care merge de la aripa nasului la colțul gurii, prindeți ritmic pielea obrazului, apoi și cea de sub bărbie și de-a lungul maxilarelor.

Sînt rugate a-și trimite adresa exactă spre a li se răspunde prin poștă: Telemac Antigma — Ploiești; Liliiana B — București; Valerica — București; M.M. — Alba-Iulia; T.C. — București.

7

8

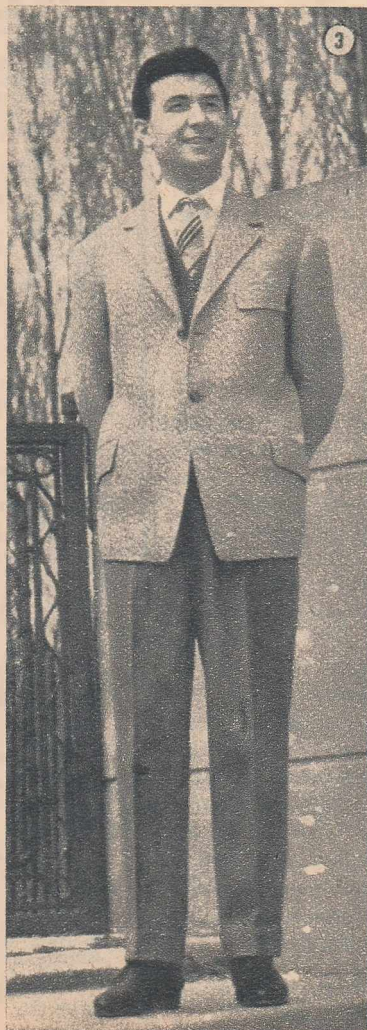
9

5

6

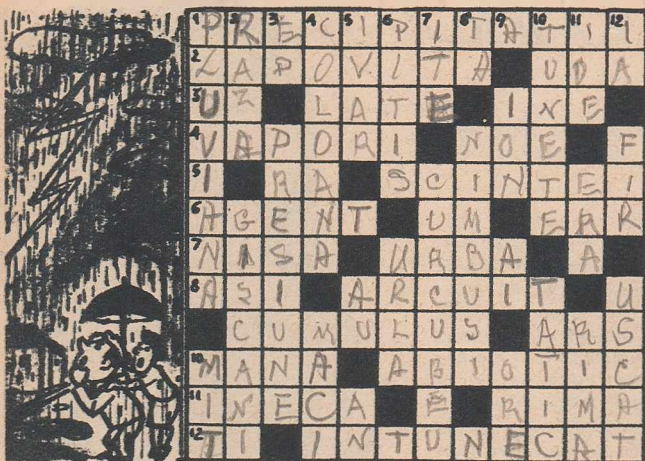

3

4

METEOROLOGICĂ

ORIZONTAL: 1) Produs al condensării vaporilor de apă din atmosferă (pl.). 2) Ploaie cu zăpadă — îmbibată cu apă. 3) Întrebuintare — De proporții mari în ce privește lăimea (fem.). 4) Fructe otrăvitoare din Gabon. 5) La baza precipitațiilor atmosferice — Eroul legendar al potopului. 6) Soare antic — Însoțitoare ale descărcărilor electrice. 7) Factor care provoacă fenomene fizice sau chimice — Umed pe jumătate — Masiv în Alpii vestici. 8) Bară pentru balustradă — Oraș. 9) Nefntrecuți — De forma curebentului. 10) Aglomerare de nori groși, albi-cioși — Pirlit de soare. 11) Ploaie cu soare, care atacă unele culturi — Fără viață. 12) A inunda — Momeală pentru pești. 13) Exclamație de căutăd sau de admirație — Cerul acoperit de nori plumburii.

VERTICAL: 1) De ploaie (fem.) — Pisc (mold.). 2) Emanație solară — Al doamnei giște soț (pl.). 3) Eugen Potop — Forță care, în condiții atmosferice normale, acționează asupra suprafeței pământului cu o apăsare de 1.033 kg pe cm². 4) Masa mercurului din termometru, care indică schimbarea temperaturii — Flori producătoare de opiu. 5) Zăvor — Posedă — Tine 365 de zile. 6) Pe furiș — A vifli ca furtuna. 7) Încurcă fire — Fe-

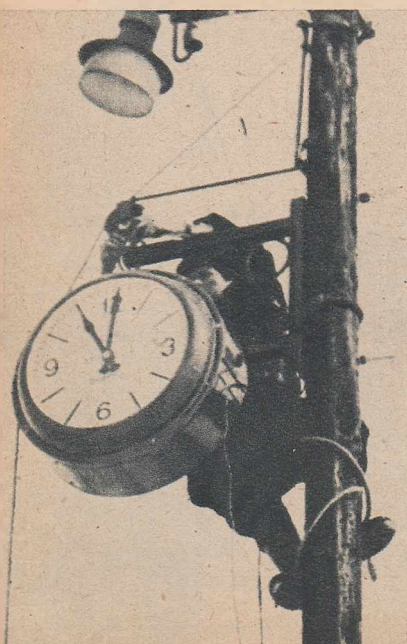
nomen produs prin refracția razelor solare în picăturile de apă din atmosferă. 8) Pronume posesiv — Nori de culoare plumburie care aduc ploaie. 9) Atom încărcat cu electricitate — Pronume — Diviziuni în timpul zilelor și nopților. 10) Ecoul sonor al fulgerului (pl.) — Diminutiv familial. 11) Nume date de romani zilei a 15-a din lunile martie, mai, iulie și octombrie și zilei a 13-a din celelalte luni ale anului — Epocă — Cuvinte potrivite (sing.). 12) Servește — Ață — Bătut de soare și de vânt.

Dezlegarea jocului apărut în nr. 14

CAMPIONI

ORIZONTAL: 1) Valerii Brumel. 2) Irina — Onoruri. 3) C.C.A. — Tal — Mahon. 4) Ou — Cabină — I — C. 5) Limită — O — Anca. 6) Tir — Naval — A. 7) S — Handbal — Nit. 8) Trac — Orca — A. 9) E — Liana — N — Tub. 10) Noi — T — Sido — Da. 11) Iscăli — Terrier. 12) Na — Seara — Au — A. 13) Arbitru — Arcaș.

CEASORNICUL... PUI

După cum se vede în fotografie, ceasornicul acesta, instalat în stația C.F.R. Timiș-țriaj, este aproape la fel de mare cât un om. Și, totuși, ceferiștii brașoveni l-au botezat „pui”. Explicația o găsim în faptul că ceasornicul „pui” este comandat de la o distanță de trei kilometri de ceasornicul „mamă”, prin impulsuri electrice la intervale de 30 de secunde. Puii aceștia se vor înmulți în curând, asigurând feroviarilor ora exactă.

Fotocorespondență de Iurie ȚĂRANU
Brașov

Fosta REDACTIE

IOAN CIUCHENDEA — regiunea Brașov. Vechimea în muncă este de două feluri: întreruptă și neîntreruptă. Cea neîntreruptă este prevăzută de art. 133 din Codul Muncii. Dacă un salariat se transferă de la o unitate la alta, aceasta din urmă nu este obligată să-i asigure același salariu pe care l-a avut la unitatea de unde vine. După cum ați citit și dv., art. 133 din Codul Muncii precizează în mod clar ce se înțelege prin „unitate”, astfel încât nu se poate da loc la nici un fel de interpretare.

SGHIBART MIRCEA — Huși. Dacă nu puteți obține acte scrise pentru constatarea vechimii în timpul muncii pe perioada lucrată la o întreprindere ce și-a încetat activitatea, vă puteți adresa comitetului sindical al întreprinderii unde lucrați, care va face demersurile necesare pentru stabilirea acestei vechimii în cadrul regulamentului de aplicare a decretului nr. 90/960, cu privire la carnetul de muncă.

MIA B. — Roșiori de Vede. Alocația de copil se plătește unuia dintre părinți și anume sotului, dacă întrunește condițiile legale. În caz de divorț, alocația o primește cel în drept, cu obligația s-o predea persoanei care îngrijește copilul.

I. M. IERNUT. Schimbarea calificării nu se poate face decât cu acte scrise. O declarație sau mai multe, date de martori cu care ați lucrat, nu vă pot folosi. Încercați o schimbare a calificării, prin organele respective ale unităților la care ați funcționat.

IONAȘCU VIORICA — Fetești. Fitoncidele nu sînt altceva decît mijloace de apărare ale plantelor superioare împotriva unor microorganismе dăunătoare. Ele se găsesc în special în usturoi, ceapă, hrean, urzică, cartof, lămii, portocal, mandarin, precum și în unii arbori camestecănuși și plopul. Cum s-a constatat că ele sînt active și pe unele animale și, în unele cazuri, chiar pe oameni, fitoncidele pot fi considerate ca antibiotice de origine vegetală. S-a și propus de altfel, în ultima vreme, schimbarea denumirii lor din fitoncide în biocide. Desigur însă că aceste substanțe nu sînt leacuri universale, bune pentru combaterea oricărei boli.

VEGHELU VASILE — Birlad — și M.B. — Sibiu. Puteți căpăta toate amănuntele care vă interesează asupra lăptișorului de matcă (în fiolă este denumit „Energovital”), adresîndu-vă la „Apicola”, str. Polonă nr. 100, București.

INTRODUCERE ÎN FILATELIE (III)

CE ESTE ȘI CUM S-A NĂSCUT FILATELIA

Am văzut în numerele precedente cum funcționa poșta în trecut și cum au apărut primele mărci pentru francarea corespondenței. Vom arăta acum începuturile filateliei, care pentru mulți oameni de pe întinsul globului constituie o preocupare și care în Uniunea Sovietică și în celelalte țări socialiste e considerată drept un prețios auxiliar educativ al tineretului școlar.

Mai întâi, ce este filatelia. După definiția pe care o dă Dicționarul limbii române moderne, filatelia înseamnă colecționare de timbre și mărci poștale. O definiție pe care o putem considera prea sumară pentru adevăratul conținut al cuvîntului.

La origine, e compus din două cuvinte provenite din vechea limbă greacă: philos = iubitor, prieten, și teleia = francare. La un loc aceste două cuvinte s-ar traduce prin „iubitor de mărci poștale” — ceea ce presupune firește și colecționarea lor. Dar trebuie să ținem seama și de noul conținut pe care și l-a însușit acest cuvînt prin latura educativă a filateliei. Așa că o definiție mai cuprinzătoare a cuvîntului filatelia ar trebui să includă și ideea de studiere a mărcilor poștale (de altfel, Marea enciclopedie sovietică include în definiție și această idee).

Primul care a colecționat mărci poștale a fost însuși Rowland Hill, cel care reușise să convingă guvernul englez asupra utilității noului sistem de francare. Acesta a făcut-o din interesul de a studia, prin comparație, mărcile care apăreau în alte țări.

Se spune însă că, o dată cu Hill, a existat și un alt colecționar, care a făcut-o din amuzament. E vorba de o tînără englezoaică din

Londra, care de la prima emisiune de mărci poștale a aduna tot ce a apărut în acest domeniu pînă ce a ajuns la o cantitate suficientă pentru a-și tapeta pereții unei camere. Ideea aceasta a găsit apoi imitatori, care însuși mai lăpau mărcile pe pereții ei în albume.

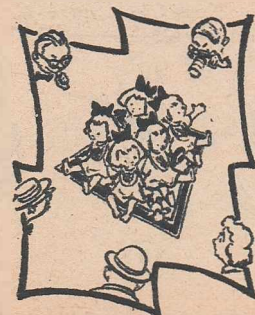
Cert este că în mai puțin de 12 ani, numărul colecționarilor a crescut atît de mult, încît s-a simțit nevoia unor publicații de specialitate. Astfel, în luna de cembrie a anului 1861 a apărut în Franța primul catalog al emisiunilor poștale — „Catalogue Potiquet”. Un an mai tîrziu tot în Franța, a apărut primul album de mărci, întocmit de Justin Lallier și un îndrumător al amatorilor de mărci, scris de François Vallete. Cea dintîi revistă de specialitate, intitulată „The Monthly Advertiser”, văzută lumina tiparului la Liverpool, în februarie 1863, și tot pe vremea aceea belgianul J.B. Moëns și-a tipărit prima lucrare tratînd despre mărcile falsificate (de unde se poate vedea că falsurile au existat încă din primii ani ai emisiunilor poștale, el fiind comise mai întîi în daună poștelor și apoi în scopul de înșela buna credință a colecționarilor). În ce privește muzeul filatelice, unul dintre primel din lume a fost organizat în Rusia, la Petersburg, în anul 1884, ca o secție a Muzeului Poștelor în cadrul căreia au

fost puse începuturile colecției de mărci poștale a statului, devenită, cu trecerea anilor, un uriaș tezaur filatelice. Cuvîntul filatelia ajunge astfel cunoscut în toată lumea și numărul colecționarilor de mărci crește simțitor în fiecare an contribuind prin schimbările lor de vignete la cunoașterea reciprocă a țărilor și la relații de prietenie dintre oameni.

CÎTE CEVA DESPRE GEMENI

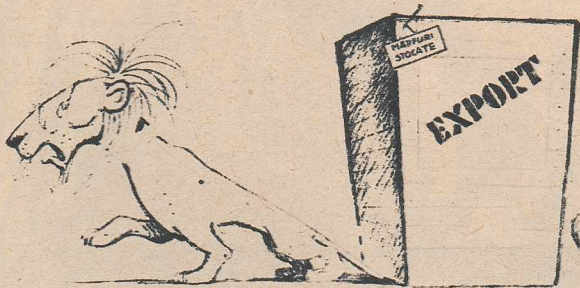
Cînd se nasc doi gemeni nu se miră nimeni — e un lucru destul de frecvent. Cînd însă vin pe lume trei gemeni, faptul stîrnește destul interes, explicabil prin raritatea acestor cazuri; într-adevăr doi gemeni se ivesc aproximativ o dată la o sută de nașteri normale, în timp ce apariția a trei gemeni este de cel puțin 70 de ori mai rară.

Se cunosc însă și cazuri de naștere a cîte patru, cinci, șase și chiar șapte gemeni! Dar cinci gemeni, de pildă, se nasc o dată la 55 milioane de nașteri normale, iar în literatura științifică mondială nu se cunoaște decît un singur caz cînd toți cei cinci au atins maturitatea. Este vorba despre celebrele surori Dionne, născute la 28 mai 1934 în Canada, cu două luni înainte de termen. La naștere, cîntăreau toate laolaltă aproximativ cît un copil normal. Mulțumită însă inițiativei și energiei unui medic din partea locului, nou-născutele au fost salvate. În scurt timp surorile Dionne au început să atragă un număr mare de turiști, reporteri, oameni de știință etc., fapt care în epoca respectivă a adus Canadei un venit de 25 de milioane dolari pe an, constituind o afacere rentabilă.

UMOR

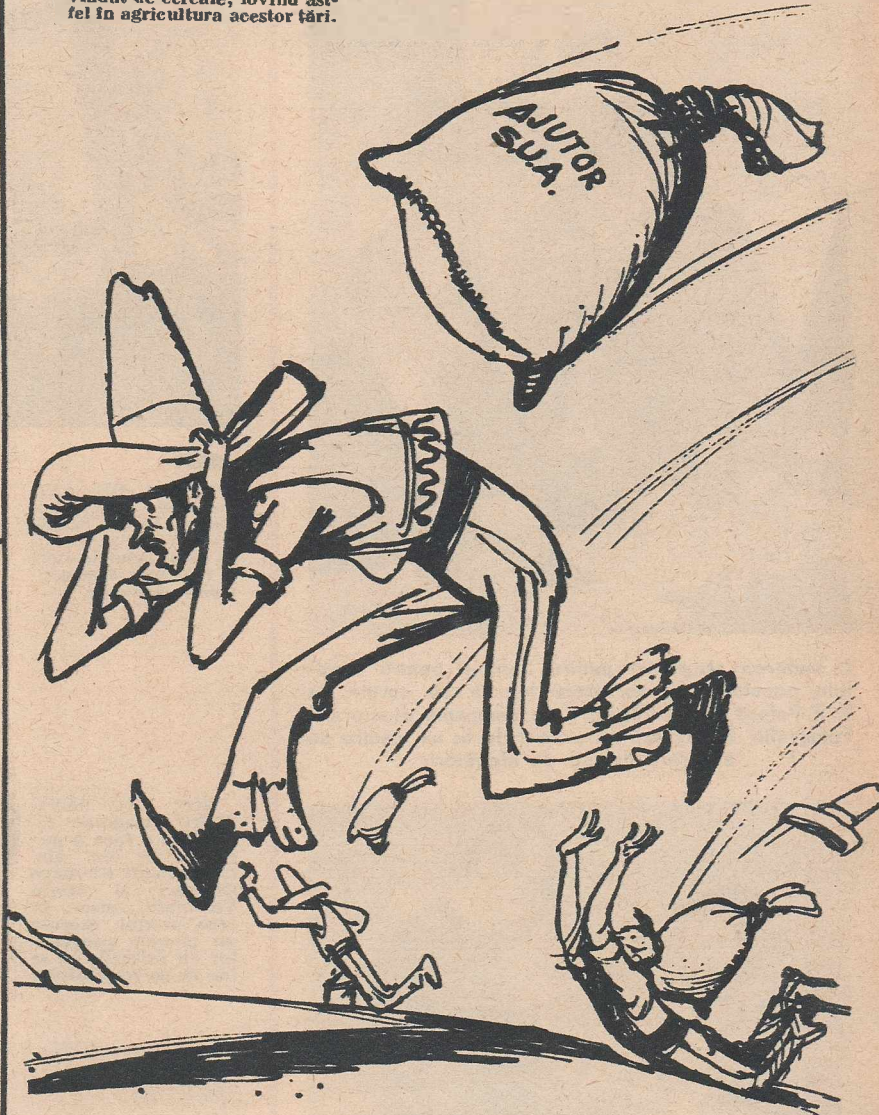
Stocurile de mărfuri engleze rămase nevândute din cauza concurenței și măsurilor speciale luate de „partenerii” atlantici sufocă economia britanică.

LEUL BRITANIC: Dați-mi drumu', că mă doare!

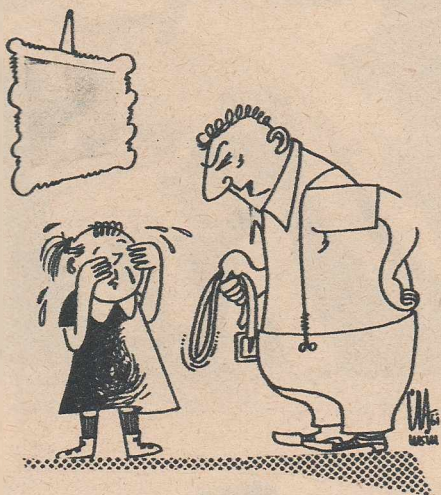
Desen de Eugen TARU

Statele Unite intenționează să-și plaseze sub formă de „ajutor”, în țările Americii Latine, o parte din stocul nevândut de cereale, lovind astfel în agricultura acestor țări.

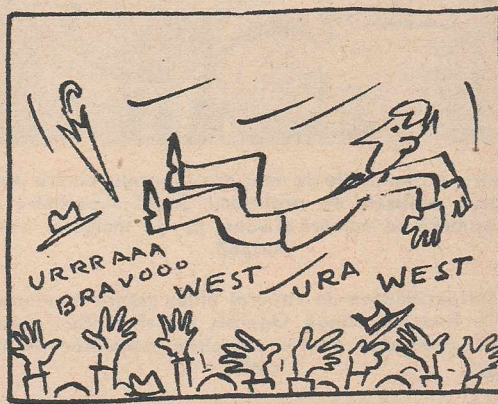
— Păzeo, că vine „ajutorul”!

Desen de Eugen TARU

— Repetă: „Nu voi uita niciodată bunătatea părintească!”

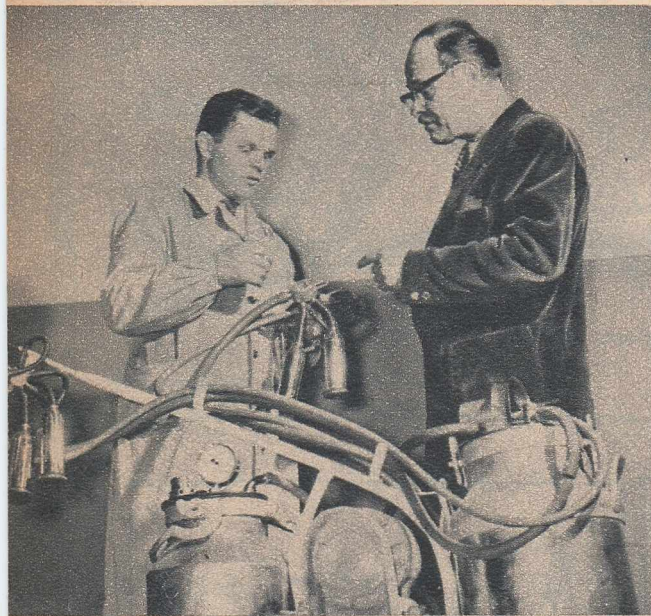
Desen de N. CLAUDIU

ALBUM POLONEZ

În vederea alegerilor pentru Seim și pentru consiliile populare, ce vor avea loc la 16 aprilie, în R. P. Polonă s-a desfășurat o vie campanie electorală. Fotografia înfățișează un aspect de la un centru de afișare a listelor de alegători.

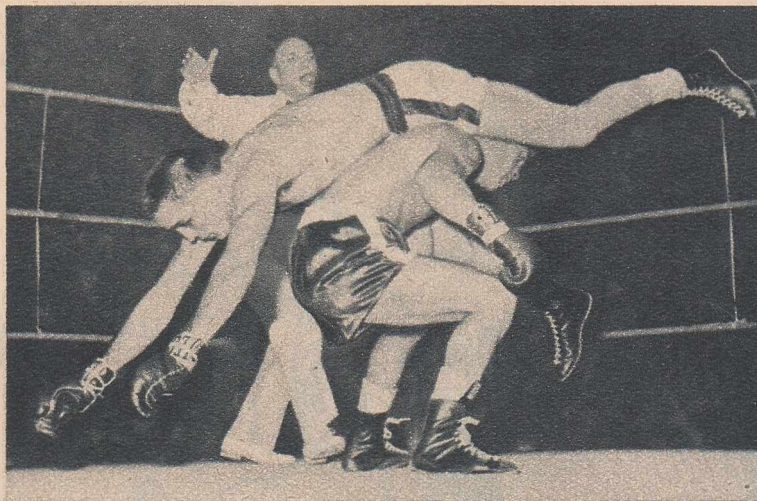

Printre prototipurile de mașini și aparate pentru agricultură realizate de profesorii Școlii superioare de agricultură se numără și acest tip de mulgător transportabil.

La întreprinderea de reparat utilaj pentru ameliorații de la Rudnicki, lângă Gdansk, a fost produs recent acest escavator pentru adâncirea canalelor de irigație.

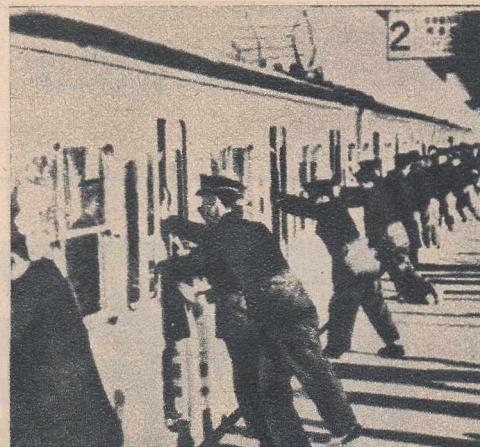
LA 83 DE ANI, meșterul budapestan Helesi Ferenc continuă să rămână un iscusit constructor de vioară și reparator de instrumente muzicale.

BOX SAU SĂRI-TURI? Imaginea reprezintă o fază a meciului de box dintre italianii Giordano Campari și Mario Vecchiato, meci în care primul executa un pioniș asemănător cu salturile ce se fac de pe trambulină.

CAMPIONATE SUI-GENERIS. La Paris s-a disputat de curând o competiție ciudată. E vorba de concursul desfășurat într-un restaurant de pe Turnul Eiffel, unde uz anume Pierre Bigot a reușit să consume în 10 minute 1,397 kg de mezeluri, dobândind astfel titlul de „cel mai mare mîncător de mezeluri”.

CONDIȚII DE CĂLĂTORIE... Peste 3 milioane de muncitori și funcționari din Tokio folosesc zilnic trenurile care leagă centrul de suburbii. În timpul îngheștii de nedescris care se produce cu acest prilej, personalul gării îi îndeamnă pe călători ca pe sardele, împingându-i cu brutalitate și închizînd ușile vagoanelor pe dinafară. Deseori se sparg geamurile vagoanelor, iar mulți călători suferă fracturi.

Marea victorie

OAMENII SOVIETICI AU DESCHIS O NOUĂ PAGINĂ ÎN ISTORIA OMENIRII

„Prin fapta dv. de eroism, ați incununat de glorie patria noastră, ați dat dovadă de curaj și eroism în îndeplinirea unei misiuni de mare răspundere. Prin fapta dv. eroică ați devenit nemuritor, deoarece sînteți primul om care a pătruns în Cosmos”, i-a spus N. S. Hrușciiov lui I. A. Gagarin în cursul convorbirii telefonice care a avut loc la 12 aprilie, 1961 ora 13.

(Urmare din pag. 11)

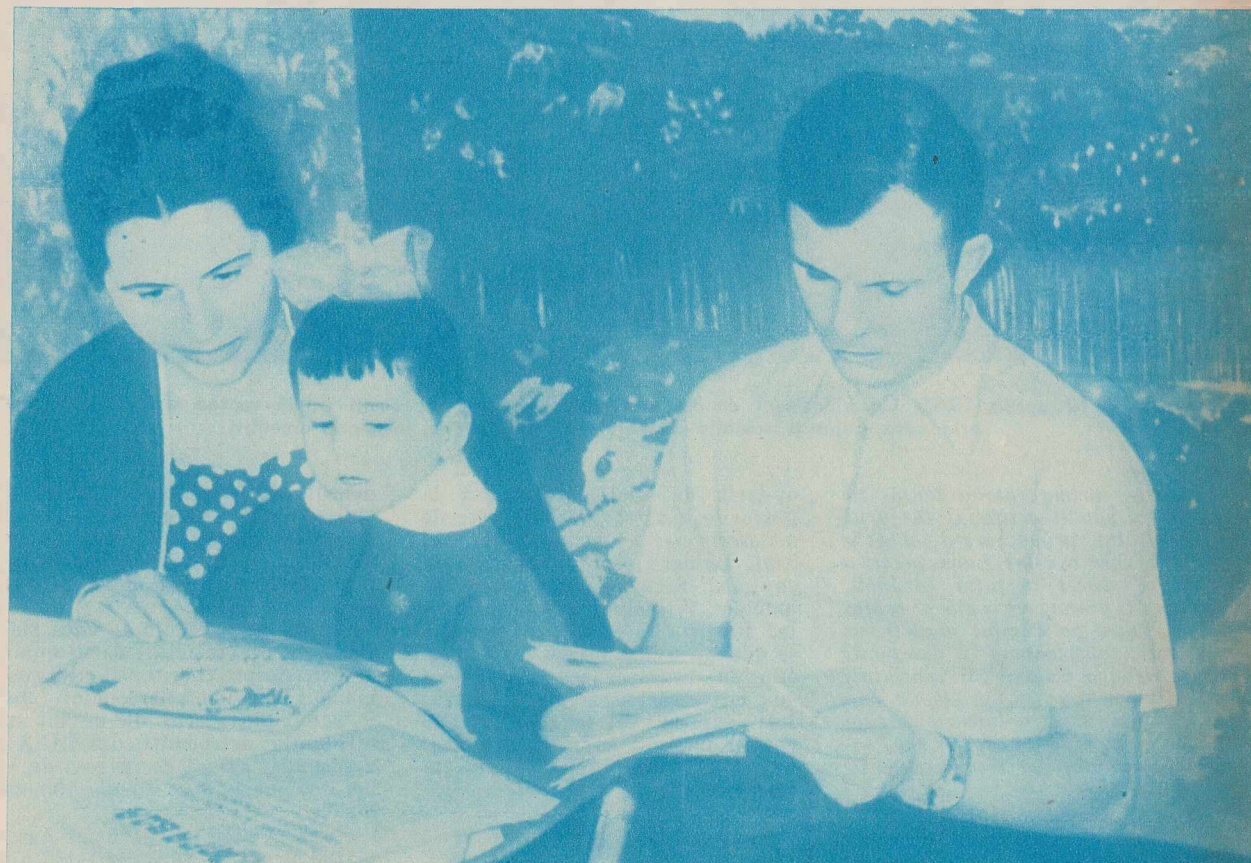
ratura de catapultare, toate au fost prevăzute astfel ca zborul omului în Cosmos să iasă din cadrul unei experiențe și să însemne de fapt o lansare sigură, sută la sută.

Rachetele sovietice funcționează perfect

Cu toate că în alcătuirea unei nave cosmice de felul aceleia care a prilejuit efectuarea primei călătorii a omului în afara planetei intră câteva sute de mii de piese, de a căror precizie depinde reușita zborului, specialiștii sovietici au izbutit să îmbine magistral agregatele și subsansamblurile componente, încît fiecare lansare de rachete în U.R.S.S. este efectuată cu succes. Prin urmare, din capul locului au existat garanții ferme asupra deplasării docile a „trenului cosmic” cu om la bord exact după itinerarul stabilit. Realitatea a confirmat, de altfel, temeinicia încrederii specialiștilor în precizia cu care vor răspunde la comenzile date sistemele de alimentare cu combustibil a motoarelor, și turbinele, și pompele, și injectoarele, și reductoarele, și dozatoarele, și dispozitivele de control, și sistemele de dirijare, și organele aparatului de stabilizare a mișcării, și dispozitivele de orientare, și mașinile automate de calcul, și instalațiile de frinare, și sistemele de telecomunicații bilaterale, și dispozitivele de asigurare a coborîrii pe sol. Totul a funcționat ireproșabil: părțile s-au comportat excelent, iar racheta purtătoare și nava — considerate ca întreg — s-au dovedit modele excepționale de vehicule cosmice.

Iuri Alexeevici Gagarin

Cînd agențiile internaționale de presă anunțau prin știri fulger evoluția navei care purta pe primul om în Cosmos întreaga omenire se întreba: cine este acesta? Cine

I. A. Gagarin împreună cu soția sa, Valentina, și micuța Elena, fiica lor.

este omul care realizează minunatul vis milenar, cum arată, ce vîrstă are, cu ce se ocupă? Urmărindu-i fantasticul zbor prin spații, milioane de oameni și l-au închipuit fiecare după imaginația lui.

Biografia aviatorului-pilot Iuri Alexeevici Gagarin n-are nimic extraordinar. Viața lui este tipică pentru omul sovietic contemporan. Gagarin s-a născut în familia unui colhoznic din regiunea Smolensk, la 9 martie 1934. În anul 1941 el se înscrie la școala medie, dar războiul îl întrerupe de la învățătură. Abia în 1951 el termină cu rezultat excelent școala de meserii din orașul Liubertși din apropierea Moscovei și devine specialist modelier-turnător. Statul sovietic acordă condiții excelente pentru învățătură tuturor celor care vor să-și însușească o cultură cît mai înaltă. Pasionat după tehnică, Iuri urmează în continuare o școală tehnică industrială în Saratov, pe Volga. În această perioadă își începe el și activitatea în domeniul aviației, participînd la cursurile aeroclubului din localitate. Aeronautica îl cucerește definitiv, și iată-l în 1955 cursant la școala de aviație din Orenburg, pe care o absolvă cu diplomă de merit. Din

1957 servește ca pilot în aviația sovietică.

Aceasta este povestea vieții comunistului Gagarin, primul om care a zburat în Cosmos.

Vestea cea mare însuflește omenirea

Vestea impresionantă a înfăptuirii visului omenirii — zborul omului în Cosmos — a stîrnit un uriaș ecou pe tot globul pămîntesc. Și în primul rînd, pe întinsul continent sovietic, printre zecile și zecile de milioane de compatrioți ai lui Iuri Gagarin. „Este greu să exprimi în cuvinte bucuria și mîndria pe care am simțit-o pentru scumpa noastră patrie socialistă, cînd am auzit comunicatul cu privire la primul zbor în lume al unui om în spațiul cosmic” — a declarat Ivan Papanin, de două ori Erou al Uniunii Sovietice.

Moscova, ca și întreaga țară sovietică, a trăit o zi de adevărată sărbătoare. Pretutindeni au avut loc uriașe mitinguri spontane, oamenii s-au pornit să cînte și să danseze pe străzi. Piața Roșie din capitala sovietică s-a transformat

într-o mare de oameni. Uralele în cinstea științei și tehnicii sovietice, a primului cosmonaut, Iuri Gagarin, nu conteneau. Mașinile înzestrate cu aparate de radio au fost pur și simplu asaltate de cei dornici să afle cum se desfășoară zborul navei cosmice satelit și cum se simte Iuri Gagarin. Oriunde, în magazine sau în întreprinderi, pe bulevarde sau în piețe, bărbați și femei, tineri și bătrîni nu discutau decît despre epocala realizare. În cadrul a nenumărate mitinguri care au avut loc în întreprinderi și instituții omenii sovietici au slăvit puterea sovietică, orînduirea care a făcut ca U.R.S.S. să fie cea mai înaintată țară din lume și care a dat lumii omul ce a efectuat zborul fără precedent în spațiul cosmic.

Difuzată aproape simultan cu postul de radio Moscova, știrea despre zborul unui om sovietic în Cosmos a devenit cel mai senzațional eveniment la Londra, Paris, New York, ca și în toate colțurile planetei. „Uniunea Sovietică a cîștigat cursa pentru lansarea unui om în spațiul cosmic” — transmitea agenția americană United Press International. „Uniunea Sovietică —relata de asemeni agenția France

Moscova — 12 aprilie 1961. Cu entuziasm de nedescris acești tineri moscoviți salută vestea strălucitei victorii prin care poporul sovietic deschide o nouă pagină în istoria omenirii.

Presse — prima care a lansat în 1957 un satelit artificial în jurul Pământului, prima care a lansat o rachetă care a atins Luna printr-o lovitură direct în țintă în 1959, în sfârșit, prima care a pus pe orbită și a readus pe Pământ anul trecut animale superioare — a dat lumii pe Cristofor Columb al spațiului. Astăzi omenirea se oprește un moment înainte de a întoarce pagina și de a deschide un capitol nou, capitolul călătoriilor cosmice de milenii.

Nemaipomenita realizare a oamenilor sovietici a umplut de entuziasm și admirație și inimile oamenilor muncii din patria noastră. În telegrama adresată de către tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej și Ion Gheorghe Maurer, tovarășilor N.S. Hrușciov și L. I. Brejnev se spune, dând glas simțămintelor întregului nostru popor:

„Este o mare bucurie și mândrie pentru poporul nostru, ca și pentru popoarele celorlalte țări socialiste și întreaga omenire progresistă, că această victorie istorică a fost obținută de Uniunea Sovietică, țara care a deschis drumul omenirii spre socialism și comunism.

Poporul român urează poporului sovietic noi victorii în munca și lupta sa nobilă pentru construirea comunismului, pentru progresul științei și tehnicii, pentru pacea și fericirea omenirii.

Din clipa în care posturile noastre de radio au transmis știrea marii victorii a poporului sovietic, în uzine, întreprinderi, pe șantiere, în cluburile sătești, pretutindeni, în jurul aparatelor de radio, oamenii s-au adunat să urmărească veștile despre evoluția zborului lui Iuri Gagarin. Edițiile speciale au fost literalmente smulse din minile vânzătorilor. În nenumărate declarații oameni ai muncii, fruntași în producție, ingineri și tehnicieni, oameni de știință și cultură și-au exprimat admirația față de fantastica realizare. „Entuziasmul ce ne-a cuprins pe noi,

oțelarii, la vestea transmisă la posturile noastre de radio este de nedescris — a declarat oțelarul Stan Balaban, șef de brigadă la cuptorul Siemens Martin de la uzinele „Wilhelm Pieck“ din Brăila. Bucuria pe care am simțit-o se adaugă avântului cu care muncim în întâmpinarea celei de-a 40-a aniversări a partidului nostru. Îmi exprim întreaga admirație pentru poporul sovietic din mijlocul căruia s-a ridicat primul om cosmonaut.”

Față în față

Adepții războiului rece au întipănit realizarea epocală a științei și tehnicii sovietice cu vădită iritare. Astfel, potrivit corespon-

dentului din Washington al agenției United Press International «un om de știință specialist în spațiul cosmic de la Cap Canaveral i-a declarat: „Performanța sovietică pur și simplu mă îmbolnăvește”.

La apelul telefonic al unui ziarist care l-a solicitat să-și spună părerea despre zborul primului cosmonaut, locotenent-colonelul John Powers, purtătorul de cuvânt al serviciului astronomic din S.U.A., a răspuns: „Dacă doriți ceva de la noi, răspunsul este că dormim cu toții”.

Potrivit relatării agenției Associated Press, „o personalitate” din Berlinul occidental a declarat: „Aceasta este o zi tristă pentru americani”.

De fapt însă reacția poporului american, redată chiar de corespon-

București — 12 aprilie 1961. Ediția specială a ziarului „Informația Bucureștilui” este urmărită cu deosebită atenție. Vestea lansării unui om în Cosmos și a aterizării lui cu succes pe Pământ au umplut de entuziasm inimile întregului nostru popor.

denții marilor agenții occidentale, a fost cu totul alta. Redând declarații ale „omului de pe stradă”, agenția United Press International relatează: Robert Wheeler, muncitor din Los Angeles, a declarat: „Sînt fericit. Nu mă necăjește prea mult care națiune a izbutit întâi — important este că omul a pătruns în spațiul cosmic”.

Tony Novak, șofer de camion din San Francisco, a declarat: „Situția care s-a creat se datorește faptului că firme ca U.S. Steel, General Electric și Westinghouse pun mîna pe cele mai luminate minți și le folosesc pentru ca societățile să stoarcă cît mai mulți dolari. În Uniunea Sovietică cele mai bune minți lucrează pentru patrie”.

Triumful științei și tehnicii sovietice — contribuție urlașă la cauza păcii

Primul om a deschis porțile universului și a pășit hotărît să înfrîngă distanțele infinitului. Luminile altor planete îi așteaptă pe viitorii cosmonauți. Cîți oare ar fi crezut, în deceniul al patrulea al veacului nostru, auzindu-l pe bătrînul savant Țiolkovski spunînd că a găsit rezolvarea spinoasei probleme a zborului cosmic și că acest zbor se va realiza chiar în timpul vieții acestei generații, că înfăptuirea lui era atît de aproape?

Cercetările savanților din U.R.S.S. și lansările sateliților de mare tonaj au dat dreptate oamenilor de știință sovietici, în disputa cu colegii lor americani. Tocmai datorită sateliților grei a devenit posibilă înfăptuirea unui larg program de cercetări ale Cosmosului, de studiere a reacțiilor fiziologice la animale pe diferite porțiuni ale zborului. Acum este definitiv dovedit că nu există viteză pe care organismul omenesc să n-o poată suporta, în afară de cazul că ea ar fi însoțită de o accelerație excesivă. Călătoriile spre planetele apropiate nouă se vor realiza cît de curînd. Imprimînd rachetei o viteză inițială de 11,098 km pe secundă, în 5 zile și 5 minute se va ajunge în Lună. Cu 11,5 km/sec în 146 de zile se poate ajunge în Venus, iar cu 11,6 km/sec în 259 zile se atinge planeta Marte. Toate acestea nu sînt calculele unui fantezist, ci date reale, comunicate de către specialiști.

Formidabila izbîndă a științei și tehnicii sovietice a impresionat profund toată omenirea. Este semnificativ că în chiar această zi, care deschide o pagină nouă în istoria omenirii, Comitetul Central al P.C.U.S., Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. și guvernul sovietic au adresat popoarelor și guvernelor tuturor țărilor ochemare la pace, pentru o lume fără arme și fără război. Pămîntul trebuie să devină o planetă înfloritoare, un leagăn al fericirii, de unde mîine se va pleca spre astrele îndepărtate.

Text de
ing. D. St. ANDREESCU
și R. ȚULESCU, C. BOZBICI,
I. CIOARĂ

CINE SE TEME?

DOISPREZECE DIN CEI CĂRORA LE ESTE FRICĂ...

Peregrinând timp de un deceniu și jumătate prin mai multe țări, schimbându-și din când în când numele, luându-și tot felul de măsuri de precauție, fostul Sturmbannführer SS Adolf Eichmann se credea în siguranță. Și dintr-o dată, iată-l zăvorât în dosul gratiilor. Se pare însă că nu și-a pierdut întreaga stăpânire de sine. „Dacă nu voi ieși de aici — amenința el — am să scot totul la iveală și am să amestec în procesul meu înalte personalități vest-germane, dinăuntrul și dinăfara guvernului“. O singură frază. Atât. Dar abia rostită, ecurile ei au și început să-i neliniștească pe mulți.

După o discuție cu Eisenhower, Reid, ambasadorul S.U.A. în Israel, a exprimat „cererea clară a guvernului Statelor Unite“ că la procesul Eichmann „să nu fie pusă pe rupeț în toată amploarea ei problema crimelor naziste“. Motivul? Să nu se dezvăluie lucruri neplăcute pentru guvernarea de la Bonn, aliații de astăzi ai militariștilor din S.U.A. În același timp presa occidentală relatează că organizația de spionaj a generalului Gehlen a primit sarcina „de a împiedica, cu orice mijloace, ținerea unui proces public... În caz contrar, Eichmann va trebui să moară în închisoare încă înainte începerii procesului...“ Apoi, ca un avertisment, sala în care urmau să aibă loc dezbaterile a fost incendiată... Eichmann a rămas însă în viață și iată sosită ziua judecării. În ceea ce privește apărarea lui Adolf Eichmann, agenția „France Presse“ a anunțat că „o serie de organizații internaționale ale foștilor naziști s-au oferit să finanțeze apărarea lui Eichmann, cu condiția ca procesul să nu dureze prea mult...“ Cu alte cuvinte: criminalul să nu aibă prea mult timp să vorbească... De altfel, fraza lui Eichmann a făcut școală. În septembrie trecut, sub presiunea opiniei publice mondiale, autoritățile de la Bonn au început procesul lui August Höhn, fost comandant al lagărului de exterminare de la Sachsenhausen. Höhn s-a arătat foarte nedumerit. „De ce tocmai eu? — a spus la proces. Lingă mine, aici, pe banca acuzaților, ar trebui să stea mulți alții care astăzi trăiesc ca peștele în apă...“ Și Höhn a început să citeze nume, date, adrese precise... A fost o zi foarte neplăcută pentru justiția și întregul aparat guvernamental al Bonnului.

Cunoscut este și cazul lui Merten, condamnat la Atena la 25 de ani închisoare pentru crime de război și eliberat în noiembrie 1959, la numai opt luni de la condamnarea sa, fiindcă știa prea multe despre foștii agenți greci ai spionajului nazist și despre prietenii lor germani. Dar dintre toți, cel mai periculos, cel mai de temut, rămâne fostul șef al departamentului „IV A 4 b“ al Gestapoului — Adolf Eichmann. El știe prea multe și de declarațiile pe care le-ar putea face se tem personalități prea importante pentru regimul de la Bonn, înalți demnitari ai statului vest-german de astăzi, al căror trecut sîngeros e legat de cel al lui Eichmann.

Peter VADAS

1) DR. HANS GLOBKE. Azi: secretar de stat în guvernul vest-german, mîna dreaptă a lui Adenauer. Globke dirijează totodată organizația de spionaj a lui Gehlen și oficiul de presă vest-german. În timpul regimului hitlerist a elaborat și aplicat prin intermediul lui Eichmann criminala legislație rasistă. 2) DR. HANS SEEBOHM. Azi: ministru al Comunicațiilor în guvernul de la Bonn și unul din conducătorii mișcării revanșarde din R.F.G. În trecut a avut legături strînse cu conducerea SS. L-a sprijinit pe Eichmann încă din perioada agresiunii împotriva Cehoslovaciei. 3) ADOLF HEUSINGER. Azi: președinte al Comitetului militar permanent al N.A.T.O. Ca general nazist, a dat pe mîna Gestapoului pe mulți ofițeri superiori. Eichmann știe multe despre toate acestea... 4) HERMANN ABS. Azi: bancher, consilierul financiar al lui Adenauer. În trecut: conducătorul economiei de război naziste. Abs și Seebohm i-au ajutat lui Eichmann

să se ascundă în ultimii 15 ani. 5) FRANZ THIEDICK. Azi: secretar de stat la Bonn. În timpul regimului hitlerist, în calitate de șef al administrației naziste în Belgia ocupată, a colaborat cu Eichmann la exterminarea evreilor cetățeni belgieni. 6) HERMANN KRUMEI, adjunct al lui Eichmann, călăul lagărului din Lodz, asasinul copiilor cehi de la Lidice, a trimis la moarte 460.000 de oameni. Tribunalul din Frankfurt (R.F.G.) l-a achitat sub pretextul că lipsesc... dovezi... 7) HASSO VON ETZDORF. Azi: director general în ministerul de Externe vest-german. Ca Obersturmbannführer SS a participat la exterminarea evreilor din Belgia și Olanda. 8) DR. OTTO BRÄUTIGAM. Azi: consul general vest-german la Hongkong, decorat recent de Adenauer cu o înaltă distincție. Pe vremea lui Hitler a fost ajutorul lui Eichmann în asasinarea în masă a populației din republicile sovietice baltice. 9) HEINZ REINEFARTH. Azi: primar la Sylt și

deputat. În trecut: general S.S. A dirijat operațiunile unității „Bergmann“ în timpul sîngeroaselor masacre din Varșovia. În 1945 s-a refugiat la ocupanții americani, care au refuzat extrădarea lui, cerută de Polonia. 10) PROF. DR. CARL WURSTER. 11) PROF. DR. SIEGFRIED BALKE și 12) DR. OTTO AMBROS, toți trei din fosta conducere a lui „I.G. Farbenindustrie“. Implicaiți în procesul celor 24 de directori ai lui „I.G. Farben“, desfășurat la Nürnberg în 1948. Ei au livrat lui Eichmann gazul „Cyclon B“ cu care au fost ucși în chinuri groaznice milioane de oameni nevinovați. Dintre cei șapte condamnați (din douăzeci și patru!), Ambros, cel care a construit uzina morții din Monowitz de lângă Auschwitz, a luat cea mai „greă“ condamnare: 8 ani închisoare! Astăzi, el reprezintă „I.G. Farben“ în cinci întreprinderi vest-germane. Wurster este președintele Asociației chimiștilor vest-germani, iar Balke — titularul departamentului pentru probleme atomice...

APĂRĂTORUL LUI EICHMANN ȘI AL CELOR DE LA BONN

O știre transmisă de agențiile de presă anunța că Eichmann, care înainte a citat numele a peste 380 de persoane cu care a colaborat, a refuzat în ajunul procesului să facă declarații în legătură cu activitatea din trecut a lui Globke... Presa pune acest fapt pe seama „sfaturilor“ avocatului său, dr. Robert Servatius din Köln. Cine este acest Servatius? El l-a apărât la Nürnberg și pe criminalul de război Fritz Sauckel. Astăzi Servatius reprezintă cercurile neonaziste, începînd cu Globke și terminînd cu liderii organizațiilor naziste ilegale. De aici și indicația de a tăcea, dată de el lui Eichmann. Servatius a declarat că va folosi procesul Eichmann pentru a cere revizuirea procesului de la Nürnberg. Un fapt interesant de reținut: dr. Servatius a obținut aprobarea guvernului israelian de a-l apăra pe Eichmann, cu toate că, potrivit legilor israeliene, nu sînt admiși avocați străini pentru apărarea acuzaților... De altfel mașinațiile de culise premergătoare procesului Eichmann demonstrează că cercurile influente din Israel, în înțelegere cu Bonnul, fac tot ce pot pentru a-i camufla pe ucigașii hitleristi.

REDAȚIA: BUCUREȘTI
PIAȚA ȘCINTEII

Căsuța Poștală: 3507
of. 33, Tel. 17.60.10,
int. 1744

ABONAMENTE:

la toate oficiile poștale din țară și la
factorii poștale și difuzorii voluntari din
întreprinderi și instituții.

PREȚUL
ABONAMENTELOR:

3 luni: 26 lei
6 luni: 52 lei
un an: 104 lei

O REPLICĂ SCİNTEIETOARE

Pornind din nou, după o întrerupere de câteva luni de zile, să comentăm în coloanele „Flacărilor” fapte din viața sportivă, sintem îndemnați a vorbi — pentru a cîta oară? — despre o idee și veche și dragă, și anume despre adevărul că sportul e spectacol. Și de ce n-am scoate, încă o dată, la lumină în coloanele de revistă, această idee, devenită un fel de leit-motiv trimestrial al însemnărilor noastre sportive? E ca și cum, din timp în timp și cu plan, un teatru ar prezenta câteva piese din repertoriul permanent la care ține îndeosebi, socotind că ele trebuie văzute de toată lumea și dacă se poate nu o singură dată.

Așadar, pornind din nou să comentăm fapte din viața sportivă, vom pune pe afiș un gând despre apropierea dintre spectacol (mai precis teatru) și sport (mai precis — ca să fim onești — fotbal) și câteva concluzii ce se pot trage din compararea celor două activități omenești.

★

Ați remarcat cum se comportă spectatorul în fața spectacolului mediocru? Ochii lui, mai puțin atenți să urmărească replicile și imaginea, obosește treptat, treptat și, părăsind din cînd în cînd scena, umblă printre scaune și loji, se oprește pe clipul vecinului, observă o pălărie cu pene. Cînd spectacolul este neinteresant, scena nu ține în mîini sala, omul din fotoliu este rupt de personajele piesei și, indiferent de anotimp, tușește. Tușea la teatru nu este o expresie a răcelii, ci a plictiselii. Cînd situația este mai gravă încă, spectatorul nu se mulțumește să tușească: vorbește. Iar cînd situația este gravă de tot, nu se mulțumește să vorbească: pleacă.

Dar, în mijlocul murmurului și a tusei și a comentariilor pasionate despre vreme, se întimplă câteodată că sala amuțește. Dînspre scenă însope fotolii s-a aruncat, pentru o clipă, o punte și actorul l-a prins de mîna pe spectator. Nu mai există atunci nici vecini, nici vecine. Există tăcere încordată și atenție pentru cele ce se petrec în piesă. Și pe urmă o reacție fizică, de rîs ori plîns. Și poate chiar aplauze la scena deschisă. Și încă, prin reverberație, o clipă două de animatic. După care puntea se ridică iarăși, rupțura se produce din nou și lucrurile reintră în obișnuit. Ce se întimplase în momentul atenției încordate? Se rostise pe scenă, sîrind în sus din cenușa textului, o replică sau două cu adresă și spirit, sau cum se zice în limbajul de specialitate, „o replică scînteietoare”. Era atunci, pe scenă, talent.

Asistînd la câteva din meciurile de campionat ale acestui primăveri am încercat impresii asemănătoare celor înfățișate mai sus. Ce criteriu mai exact să adoptăm pentru judecarea calității jocului de fotbal decât reacția spectatorului? Atenția era încordată destul de rar. Privirea călătorea prin tribune destul de des. Pumnii erau strînși de emoție destul de rar. Ne uitam la ceas să vedem cît mai este pînă la pauză destul de des. Aplauzele izbucneau destul de rar. Ne repezeam, cînd locurile erau lângă ieșire, spre chioșcul cu limonadă, destul de des.

Dar în mijlocul stării de indiferență s-a întimplat o dată că stadionul ne-a „prins”. Era prima repriză a meciului Rapid-C.C.A. de pe „23 August” și stadionul a prins, cu mîinile talentului, atenția noastră (întînd-o strîns câteva clipe. Ionescu, din înaintarea ceferiștilor, s-a apropiat de careul advers, a driblat doi apărători, l-a deschis foarte precis pe Copil și acesta a marcat: 1-0. A fost momentul superior al jocului. A fost ca la teatru o scenă izbucnită sau măcar un scapărător schimb de replici. A fost cuvîntul care te ridică de pe scaun. Pe urmă — excepțînd două-trei pase ale lui Ozon — jocul a aterizat la obișnuit, rambînd pînă-n minutul 90 acolo jos. Asta a fost tot. Dar nu trebuie să remarcăm clipa de strălucire a lui Ionescu? Și să o desprindem din contextul mediocru? Și să o semnalam publicului și criticilor și celor însărcinați la federație cu dezvoltarea talentelor? Ba da. Cultivați-l pe Ionescu: are replică.

AI. MIRODAN

Saptămîna trecută, iubitorii sportului cu balonul rotund au avut motive să fie satisfăcuți. Începînd cu meciul în care Petrolul a înfrînt echipa braziliană Gremio și sfîrșind cu partida de campionat C.C.A. - C.S.M.S. Iași, bucureștenii aflați în tribunele stadionului „23 August” au asistat la ceea ce trebuie să fie fotbal, protagoniștii celor două meciuri oferînd adevărate spectacole fotbalistice.

În primul joc, meritul echipei gazdă nu este numai acela că și-a adjudecat victoria cu 4-3 (0-1), dar și acela că a știut să-și păstreze calmul atunci cînd a fost handicapată de punctul înscris de oaspeți. În plus, după pauză, jucătorii petroliști au răspuns adversarului cu propriile-i arme: joc rapid și tehnic.

O partidă tot atît de spectaculoasă au oferit C.C.A. și C.S.M.S.-Iași. Jocul s-a desfășurat în general sub semnul egalității și numai rutina și raudamentul atacului celor de la C.C.A. au decis rezultatul în favoarea echipei militare: 3-2 (2-1).

Fotografia de sus: Portarul brazilian, ajutat de coechipierii din apărare, reușește să stăvilească un atac al petroliștilor. Fotografia din dreapta: Nu! Nu este gol. De astă dată portarul ieșean reușește să evite un gol, trimițînd în corner.

Fotografii de Romulus SCURTU

